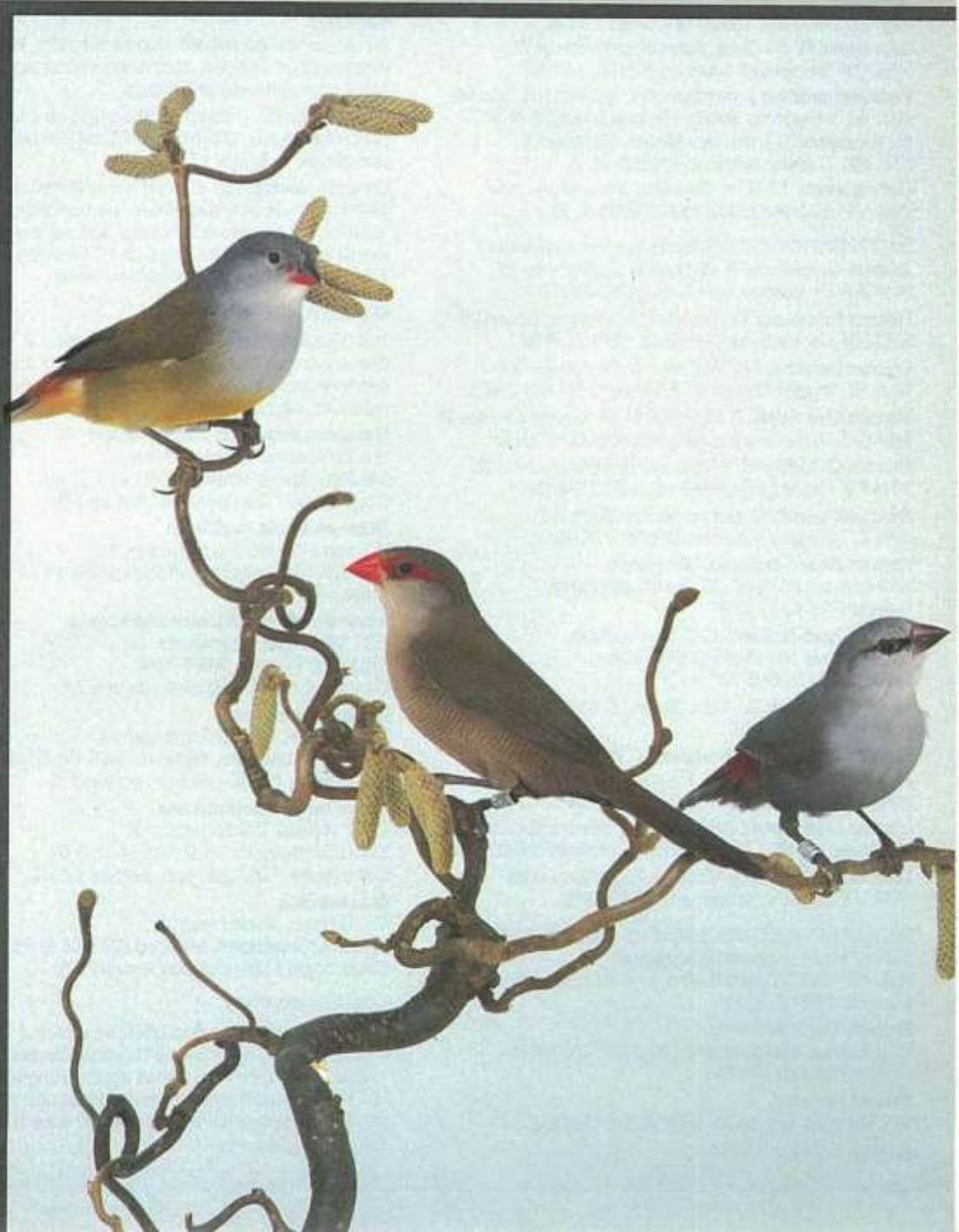

ONZE

47e jaargang no. 7, 1986

VOGELS

maandblad van de nederlandse bond van vogelliefhebbers

Vogel

copy

BONDSBUREAU

Aletta Jacobsstraat 4, Postbus 74,
4600 AB Bergen op Zoom,
bank AMRO rek.nr.: 46.89.59.262.
gironummer 1148324, telefoon 01640 - 3 50 07.
Geopend 08.00 tot 12.00 uur en van 13.00 tot 17.00 uur.
's Zaterdags gesloten.

ERELEDEN

A.L. van Liempd (erevoorz.), W. Beckman,
A. Dommerholt, J. Forsten, J.J. Krol, E.J. Lensink,
W.C. Oonk, Joh. M. van Pelt, A.F. Smit, H.J. Veerkamp,
Jos van de Walle en E.M. Wessels.

DAGELIJKS BESTUUR

Voorzitter: W.J. Mulder, Verwerstraat 39,
7415 RZ Deventer, telefoon (05700) 2 36 48.
Secretaris: H. de Geus, Amersfoortsestraat 71,
3772 CH Barneveld, telefoon (03420) 1 61 60.
Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44,
4621 AT Bergen op Zoom, telefoon (01640) 3 46 63.
2e Voorzitter: D.J. van der Molen, Gentiaan 5,
7721 HA Dalfsen, telefoon (05293) 12 57.
Commissaris: M.N.Th. Brouwer, Wouwseweg 5a,
4661 VM Halsteren, telefoon (01641) 33 26.

DISTRICTSVOORZITTERS (leden bondsbestuur)

District Groningen: L. Poppema, Zuiderweg 93,
9744 AA Groningen, telefoon (050) 56 51 75.
District Friesland: H. Suichies, Ruusbroeckstraat 28,
8913 HN Leeuwarden, telefoon (058) 15 16 92.
District Drenthe: J.H. Heijnen, W. Grolstraat 126,
7826 EL Barger Oosterveld, telefoon (05910) 2 54 20.
District Overijssel: A.M. van Rijn, Pr. Margrietstraat 41,
7481 GG Haaksbergen, telefoon (05427) 1 30 06.
District Gelderland: P. Vierhuis, Veldkersmeen 22,
3844 RB Harderwijk, telefoon (03410) 1 60 68.
District Utrecht: C. van Lunteren, Vlasoord 13,
3991 XC Houten, telefoon (03403) 7 26 08.
District Noord-Holland: G.F. Huner,
Bickerstraat 60, 1701 EG Heerhugowaard,
telefoon (02207) 1 13 98.
District Zuid-Holland: G.C. Goedschalk,
Akeleistraat 148, 2565 PC Den Haag,
telefoon (070) 68 16 70.
District Zeeland: T.J. Udo, Slotstr. 5, 4421 EL Kapelle,
telefoon (01102) 1522.
District West Noord-Brabant: J.C.W. Luijsterburg,
Nieuweweg 23, 4631 TC Hoogerheide,
telefoon (01646) 31 17.
District Oost Noord-Brabant: A.H. Meesterburrie,
Verdilaan 21, 5707 RG Helmond, telefoon (04920) 25609.
District Limburg: H.J. Nooijen, Reigerstraat 29,
5932 VX Tegelen, telefoon (077) 73 34 58.

SECRETARIATEN TECHNISCHE COMMISSIES

Kleur-, vorm- en postuurkanaries:
H.K. v.d. Wal, Mozartstr. 4, 8916 HC Leeuwarden,
telefoon (058) 13 46 55.

Tropen, parkieten etc.:

P.J.F. Klören, Meidoornweg 10, 3768 CN Soest,
telefoon (02155) 1 53 01.

Zangkanaries:

W.J. Vermeij, Leppa 36, 9204 JE Drachten,
telefoon (05120) 1 72 42.

ONZE

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE

LIDMAATSCHAP

Zij die in **Nederland** woonachtig zijn en lid wensen te worden van de NBvV, wende zich tot de secretaris van een in de plaats van inwoning gevestigde afdeling. Naam en adres worden gaarne door het bondsbureau verstrekt.

Zij die in het **buitenland** woonachtig zijn, kunnen verspreid lid worden door overmaking van het hieronder genoemde bedrag.

België: Bfr. 600,-, bij vooruitbetaling op onze postrekening nr. 000-0156074-01, bij het bestuur der postcheck te Brussel 1.

Overige landen: Hfl. 45,- bij vooruitbetaling per internationale postwissel aan het bondsbureau NBvV. Indien men het maandblad per luchtpost wil ontvangen wordt een extra tarief volgens PTT-kosten berekend. Alle tarieven gelden per kalenderjaar.

SPECIAALCLUBS

Het lidmaatschap van de speciaalclubs is voorbehouden aan hen die reeds lid van de NBvV zijn. Voor verdere inlichtingen c.q. opgave lidmaatschap, wend men zich uitsluitend tot onderstaande secretariaten.

Europese vogels en hun hybriden

B.A.H. Toebes, Broekhofsestr. 17,
5437 BA Beers, telefoon (08850) 1 37 45.
Contributie f 25,- per jaar, entree f 5,-.

Gras- en Grote parkieten

H.J. van Doorne, Beurtschipper 58,
3201 GA Spijkenisse, telefoon (01880) 2 24 76.
Entree f 5,-.

Insecten- en vruchtenetende vogels

H.W. Wareman, Kastanjejn. 13,
4793 AW Fijnaart 01686-3314.
Contributie f 25,- per jaar, entree f 5,-.

Japanse meeuwen

T.C. Mulder, Ch. Parkersingel 23,
3069 XR Rotterdam, telefoon (010) 455 97 81.
Contributie f 17,50 per jaar, entree f 5,-.

Vorm- en Postuurkanaries

G.J.S. Nijhuis, Wilderinkstr. 31,
7555 DS Hengelo, telefoon 074-91 17 03.
Contributie f 25,- per jaar, entree f 5,-.

Zebravinken

D.J. Elzinga, Zuiderweg 93,
9744 AA Groningen, telefoon (050) 56 51 75.
Contributie f 25,- per jaar, entree f 5,-.

ABONNEMENTEN

Losse abonnementen op het maandblad f 33,50 per kalenderjaar. Overmaking bij vooruitbetaling op giro 1148324 t.n.v. NBvV en onder vermelding abonneren OV. Reeds verschenen nummers van een jaargang worden nagezonden en vervolgens elke maand tot er met december.

VOGELS

ISSN 0030-3224

BLAD VAN VOGELLIEFHEBBERS (OPLAGE 50.000)

REDACTIE

C.E. van Berkel
Chr. Walraven

Redactieadres: Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publikatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeeltes daarvan is verboden.

ADVERTENTIES

Voor advertenties – ook die van leden en abonnees – met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere richtlijnen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de NBvV. Kleine annonces, voor afdelingen, leden en abonnees op 'Onze Vogels', van zuivere particuliere aard zie onder 'Vraag en Aanbod'.

VRAGEN OVER?

WATERSLAGERS aan: H. Warmerdam, V.d. Duijn van Maasdamlaan 45, 2181 XB Hillegom.

PARZERS aan: E. de Koning, Vrouwenweg 16, 322 LK Leiden.

BLEURKANARIES aan: J.A. Barsch, Drapenierskonk 144, 7326 AG Apeldoorn.

FORM- EN POSTUURKANARIES aan: H.K. v.d. Wal, Mozartstraat 4, 8916 HC Leeuwarden.

EUROPESE VOGELS (WILDZANG) EN HUN BASTAARDEN, GROTE PARKIETEN EN

AGAPORNIDEN aan: D.A. Duivis, St. Josephstraat 46, 1847 SG Teteringen.

HEBRAVINKEN, JAPANSE MEEUWEN EN HUN

BASTAARDEN aan: G. Horst, Goudvinkhaag 14, 1993 BC Houten.

TROPISCHE VOGELS EN HUN BASTAARDEN aan: M. Schuurhuis, Drecht 23, 8032 CH Zwolle.

RUCHTEN- EN INSECTENETERS aan: E.M. Wessels, Ravenhorst 28a, 3085 ZV Rotterdam.

GRASPARKIETEN aan: S. Harkema, Prov.weg 29a, 4677 PA Heiligerlee.

Postzegels voor antwoord bijsluiten.

Geen retourport, dan ook geen antwoord!

Deze regel geldt ook voor vragen aan auteurs etc.

De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda, onder nummer 1-280824.

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd op 25 augustus 1986.

IN DIT NUMMER

	pag.
Prachtvinken op de tentoonstelling	292
Zangkooitjes	295
Geslaagde kweek met de groene vruchtenduif	296
Tussen twee seizoenen	297
Tentoonstellingen 1986	299
Kleurkanaries: standardeisen in de praktijk	305
Tahaweaver	305
Blauwe suikervogel	307
Blauwkop-Cubaduif	307
Japanse meeuwen	308
Indische aardbei	309
Kneu X kanarie	311
Roodkop staartmeesje	312
Tentoonstellingsagenda 1986	extra bijlage
Geslaagde kweek met de geelschoudertroepiaal	313
Volière van de maand	314
Het Treurbronzemannetje	316
Een engelse kooi en een bloemetjes-kooi	317
Ervaringen met het dwerpaapje	319
Lijst toegekende NBvV-oorkonden	321
Vraagprogramma 1984 t/m 1986/87	324
Bobbel 19, Vakantie, Rui	327
Opfokvoer voor vogels	334

IN DIT NUMMER ADVERTEREN

	pag.
Rien Zagers	298
J. Heesakkers	302
Avifauna, Wolro luchtreiniging	306
Siem van 't Hart, Gehu, S.T.T., Langhouf's Dier-Home	310
Blankenstijn's Pet Farm bv, F. Thijssen Mill, Koltec	314
Kees van den Borst, Vogelhuis Kloeg	318
Vraag & Aanbod, De Witte Spreeuwen	328
v.d. Hoven, Jaap Koopman, H. Dijks	329
Edelchemie Panheel, Orni-Mondo, Rem van der Veen	331
CéDé	332
Holland Diervoeders b.v., van Keulen	333
N.B.v.V.-Service, N.B.v.V.-Kalender	334
N.B.v.V.-Service, Animal, N.B.v.V. Boeken-service	335
De witte molen	336

Foto voorplaat: Prachtvinken

Foto: Ton de Bruijn

Ontwerp en druk: Steens Schiedam b.v.
Postbus 59, 3100 AB Schiedam - Telefoon (0)40 462 29 22.

Prachtvinken op de tentoonstelling

Tekst: Cees van Berkel

Foto's: Ton de Bruijn

Inschrijving tentoonstelling.

Enkele weken voor de tentoonstelling ontvangt u van de vereniging waarvan u lid bent een zogenaamd inschrijfformulier voor de tentoonstelling meestal vergezeld van een tentoonstellings- en een prijzenreglement.

In die begeleidende schrijvens kunt u lezen wanneer de inschrijving gesloten wordt, hoe hoog het inschrijfgeld is (varieert van 1 tot 5 gulden afhankelijk van de grootte en de belangrijkheid van de wedstrijd), waar en wanneer de vogels moeten worden ingebracht, hoe de prijzen zijn ingedeeld, etc. etc.. Over al deze bijkomende zaken wordt ook vooraf op de bijeenkomsten gesproken.

Broedkooien.

Alle prachtvinken worden op alle tentoonstellingen gepresenteerd in zogenaamde universeel- of standaardkooien. Deze tentoonstellingskooi is gereguleerd door de bond voorgeschreven. Heel veel vogelliefhebbers beschikken over eigen tentoonstellingskooien, in het andere geval stelt de vereniging die ter beschikking. Zo'n tentoonstellingskooi is 33 cm breed, 32 cm hoog en 17 cm diep. De kleur van de buitenkant is halfnat zwart, van de binnenwanden halfnat helder wit. Het front van zo'n kooi moet mat metaalkleurig zijn, 30 cm breed en 24 verticale spijltjes hebben. De kooi is heel goed zelf te maken, bouwtekeningen zijn gratis bij de bond verkrijgbaar en de juiste metalen fronten zijn op heel veel adressen en dierenpeciaalzaken te koop.

Het laat zich verstaan dat de prachtvinken niet direct na het uitvangen zonder meer in de tentoonstellingskooien kunnen worden ondergebracht om dan rechtstreeks daarmede naar de tentoonstelling te gaan. De vogels moeten de tijd hebben om aan die kooien te wennen alsook aan wat meer drukte en beweging in hun directe omgeving. We moeten ze met die voor hun vreemde omstandigheden vertrouwd maken zodat ze zich in de tentoonstellingskooi rustig gedragen en hun karakteristieke vorm en houding zo natuurlijk mogelijk tonen.

Ongeveer 5 tot 6 weken voor de eerste tentoonstelling moeten de eigen kweekprachtvinken worden geselecteerd en die we het meest voor de tentoonstelling geschikt achten brengen we onder

in broedkooien. Het zaad verstrekken we in de witte zaadbakjes en het drinkwater geven we door middel van de kleine fonteintjes, in dezelfde uitvoering als die welke ook in en aan de tentoonstellingskooi worden gebruikt. We letten er goed op dat de vogels daar uit eten c.q. uit drinken, want ook daaraan moeten ze goed gewend zijn. Na ruim twee weken verblijf in de broedkooi, zetten we ze elk apart over in de tentoonstellingskooi. Als er eventueel nog wat onrustige exemplaren bij zijn, dan is het verstandig om het front van de tentoonstellingskooi aan de binnenkant van de kooi te bespannen met plasticfolie zodat de vogels niet aan het front kunnen gaan hangen en zich daardoor mogelijk beschadigen aan de bevedering. Na ruim een week kan, nadat we de be-

treffende vogel in een andere tentoonstellingskooi hebben laten overspringen, het plasticfolie verwijderd worden. Tijdens het verblijf van de vogels in de tentoonstellingskooi, is er geen mogelijkheid voor ze om een bad te nemen. We moeten ze dan ook dagelijks met een bloemenspuit wat nat nevelen. De vogels zijn daar heel snel aan gewend en al bij de eerste druppels gaan ze hun bevedering oppoetsen. Zet de tentoonstellingskooi met de vogel er uiteraard in, regelmatig op een andere plaats, loop er eens een eindje mee en laat uw huisgenoten en vrienden de vogels dan ook eens van heel dichtbij bekijken. Kortom, laat ze wennen aan vreemd publiek. Speel in die tijd zelf ook eens voor keurmeester en zet de kooi vlak voor u op tafel. Als u niet brildragend bent, zet dan eens een bril op, bent u wel brildragend zet de bril dan eens af. Probeer de vogel ook te laten wennen aan een keurstokje, maak er wat bewegingen mee in de kooi. Als u op deze wijze veel met uw vogels bezig bent, dan zult u ervaren dat de vogels zich allengs rustiger gedragen en zich van alle drukte en gesjouw niets maar aantrekken.

Enkele dagen voordat we de vogels naar de tentoonstellingszaal brengen, bekijken we ze nog eens heel aandachtig. Zit er hier of daar een klein veertje los, draai die er dan heel voorzichtig uit. Vertonen de hoorndelen snavel en pootjes, wat krasjes of schubjes, smeet ze dan heel voorzichtig in met wat babyolie. Let er daarbij wel op dat er geen olie aan de veertjes komt. Zijn er vogels bij die nog wat kleine ruiptjes vertonen, vroeg in het tentoonstellingsseizoen kan dat wel eens voorkomen, bijvoorbeeld bij gouldamadines, knijp dan met een pincetje die puntjes heel voorzichtig stuk. Hierdoor wordt het omhulsel van het veertje vernield en komt het veertje te voorschijn. De vogels voelen daar overigens niets van. Eventueel te lange nagels moeten uiteraard worden geknipt en wat gevild. Al deze handelingen behoren tot het soigneren van de tentoonstellingsvogel. Nu mag u daarmee echter ook niet te ver gaan en bijvoorbeeld de rode snavel van de spitsstaartamadine bewerken met rode nagellak, of de zwarte pootjes van een papegaaiamadine nog zwarter en glimmender maken door ze met viltstift of schoensmeer te behandelen. Dergelijke handelingen zijn absoluut fout, worden ook onherroepelijk door de keur-

meesters opgemerkt en diskwalificatie is het gevolg. Bovendien volgt er in die gevallen ook nog een uitsluiting van deelname aan tentoonstellingen opgelegd door de bond. Het uitwendig kleuren of bijkleuren van vogels wordt als fraude aangemerkt en zeer terecht volgen daar maatregelen op.

Inzenden.

Indien we de vogels in eigen kooien mogen inzenden, dan laten we de vogels vlak voor het vertrek in een schone kooi overspringen. De kooi voorzien we van het juiste kooinummer, dat we in de regel vooraf hebben toegestuurd gekregen, en pakken we goed in zodat de vogel absoluut geen kou kan vatten.

Het tentoonstellingsseizoen is altijd in de late herfst en winter, dus extra oppassen in geboden. Het op deze wijze transporteren van vogels moet met uiterste zorg en voorzichtigheid gebeuren. Heel veel vogelliefhebbers hebben voor hun tentoonstellingskooien goed passende hoezen laten maken welke de vogel tegen kou goed beschermen.

In geval we niet in eigen kooien mogen inzenden, of als de afstand c.q. de reisduur wat lang is, dan vangen we de vogels thuis voorzichtig uit en doen we ze elk apart in een kartonnen vogeldoosje waarin we te voren wat zaad hebben gedaan. Door deze bodembedekking voorkomen we dat de vogel door uitwerpselen zich bevuilt. Op het doosje vermelden we de gegevens van de vogel alsook het kooinummer zodat we bij aankomst in de tentoonstellingszaal di-

rect weten welke vogel in welke kooi moet. Heel rustig en beheerst laten we de vogel vanuit het doosje in de tentoonstellingskooi overspringen. Als dat is gebeurd controleren we gelijktijdig of de zaadbakje met zaad en het fonteintje met water is gevuld, zodat de vogel niet tekort komt. De verdere verzorging dient u in de komende dagen over te laten aan de tentoonstellingsorganisatie. De rijke ervaring heeft ons geleerd dat zulks altijd in vertrouwde handen is.

De keuring.

Meestal worden de vogels de dag n het inbrengen gekeurd. Met betrekking tot de keuring kunnen we stellen dat d prachtvinken in twee groepen zijn in t delen, de standaard(gedomesticeerde) vogels en de niet standaardvogels. D standaardvogels worden gekeurd na het in de standaardseisen omschreven ideaalbeeld. Voor de niet standaardvogels is er geen omschrijving maar heeft de keurmeester, die over een goed soortenkennis dient te beschikken, een ideaalbeeld als het ware in het hoofd. We kunnen ook praten over een standaard- en een conditiekeuring. De keurmeester keurt zowel standaard als niet standaardvogels in bepaalde of de keurlijst vermelde rubrieken. Die rubrieken zijn 1) formaat, model, houding en conditie 2) kop en snavel of poten en snavel 3) poten of bevedering 4) kleur regelmatigheid en kleurdiepte 5) tekening kop, vleugel en lichaam. De rubrieken 1 en 4 zijn de belangrijkste en kennen ook het hoogste aantal punten. C

Je keurlijst staan ook enkele schaalafdelingen vermeld. De vogel wordt afhankelijk van zijn verschijningsvorm, in een bepaalde schaal gekeurd. Er is een aparte keurlijst voor Japanse meeuwen, een voor Zebra's en een voor alle overige prachtvinken.

In feite is de keuring een rangschikking naar kwaliteit. De vogel die het meest het omschreven of voorgestelde ideaalbeeld benadert krijgt de meeste punten toegekend. Theoretisch kan men tot 100 punten gaan maar die zullen nooit worden gegeven. Dat kan ook niet, want wat is ideaal? Er kan altijd nog een beter exemplaar ontstaan. Vandaar dat in de praktijk 92 punten maximaal is maar dan heb je wel een geweldige vogel. Met 87 of 88 punten kan men stellen een goede vogel te hebben gekweekt. Los van dit alles kan wel worden opgemerkt dat een goede tentoonstellingsvogel niet altijd een goede kweekvogel behoeft te zijn, tentoonstellen en kweken zijn twee heel aparte zaken. Dit houdt tevens in

dat kampioenen nooit te koop zijn, met andere woorden, al koop je nog zo'n hoog gewaardeerde vogel wil dat helemaal niet zeggen dat daar ook topvogels uit te kweken zijn, integendeel zelfs. In de regel ben je veel beter met een vogel van 87-88 punten dan met een uitblinker. Kampioenen moet je zelf kweken, daar moet je door juiste selectie en stamopbouw zelf aan sleutelen. Geef dus nooit extra veel geld uit aan hooggewaardeerde vogels, blijf met beide benen op de grond. Zodra de tentoonstelling geopend is verklaard, worden in de meeste gevallen ook de keurlijsten aan de inzenders overhandigd alsmede een catalogus. Dan is het zover dat u geconfronteerd wordt met het oordeel van de keurmeester. Dat kan mee en tegenvallen maar bedenk altijd wel dat de keuring een momentopname is en dat de keurmeester ook maar een mens is. Alles is relatief, ook het winnen van prijzen hoe leuk dat dan ook is. Feit blijft wel, dat de liefhebber/kweker door deelne-

men aan tentoonstellingen heel veel kennis van de liefhebberij opdoet en die kennis is ongetwijfeld zeer verrijkend.

Als de tentoonstelling afgelopen is en de vogels moeten weer worden afgehaald en naar huis gebracht, omringt ze dan met net zo veel zorg als die er aan werd besteed toen ze werden ingebracht. Let er ook nu op dat de vogels geen kou kunnen vatten. Zet ze thuis op een plaats waar de temperatuur gelijk of nagenoeg gelijk is aan die in de tentoonstellingszaal. Denk daarbij ook aan de verlichting, de vogels hebben de laatste dagen misschien meer lichturen gehad dan normaal bij u. Als er geen tentoonstelling meer in het verschiet ligt, laat de vogels dan geleidelijk wennen aan de temperatuur die heerst in de ruimte waar ze naar toe moeten. Geef ze alle rust en verzorg ze goed want in negen van de tien gevallen wil u er straks weer van kweken.

Zangkooitjes

Jaarlijks wordt door de keurmeesters, naast de technische dagen, een zogenaamde landelijke keurmeestersvergadering gehouden. Een goede zaak waarbij onder andere het afgelopen keurseizoen wordt besproken. Hierbij is al enige jaren de zang- of inzetkooi een onderwerp van gesprek geweest. Vele van de kooitjes die wij aantreffen zijn van slechte tot zeer slechte kwaliteit en Bovendien wijken ze in veel gevallen af van de door de NBvV gestelde regels. De Technische Commissie zang heeft de onder haar resorterende keurmeesters al enkele jaren geadviseerd om bij aantreffen van niet goede zangkooitjes daarover een opmerking te plaatsen op de keurlijst, in de hoop dat de kweker/inzender er verbetering in zal aanbrengen.

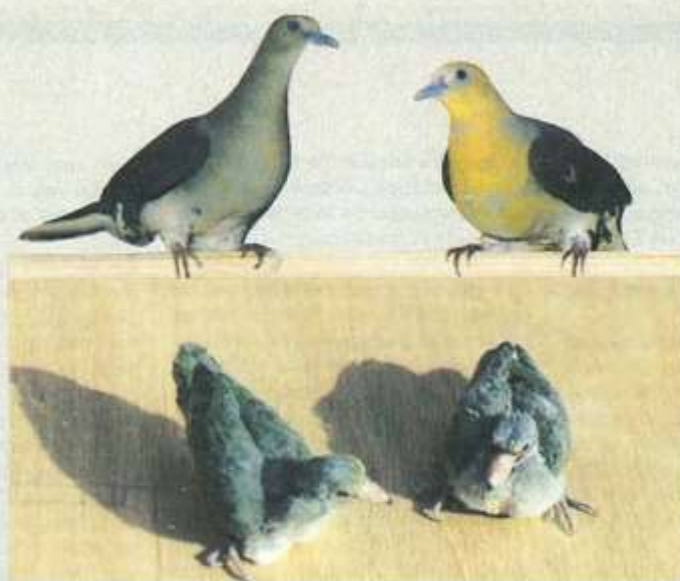
Het is mij wel bekend dat een aantal jaren geleden erg moeilijk aan juiste zangkooitjes was te komen. Nu zijn ze zonder meer te koop. Het is overigens wel opvallend dat bij onze harzerkwekers er veel minder afwijkende kooitjes voorkomen dan bij de waterslagerkwekers. De

kooitjes moeten zijn gemaakt van beukenhout. Dat hout is hard, minder aan verkleuring onderhevig en bij goed onderhoud kan het jaren en jaren mee. Beukenhout is kenbaar aan de kleine korte wat donkerder streepjes. Andere houtsoorten die voor zangkooitjes zijn gebruikt laten veelal een veel langere nerf zien. Nu kun je je afvragen of de keurmeesters kooien keuren of vogels. Vanzelfsprekend vogels, maar er zijn nu eenmaal tentoonstellingsreglementen die voorschrijven hoe een zangkooitje er uit moet zien en welke houtsoort voor het maken daarvan moet worden gebruikt. Ook afdelings-c.q. tentoonstellingsbesturen dienen zich aan die regels te houden en dus moeten ze afwijkende kooien weigeren. Zangkwekers, moeten wij het zover laten komen? Weg dus met de krotwoningen! De zangkweek neemt steeds meer in belangstelling toe; de tentoonstellingen slagen over het algemeen goed; de samenwerking met het bondsbestuur is uitstekend en ook in de districten gaat het steeds beter en krijgt men meer en meer be-

grip voor de zangsport. Allemaal positieve punten. Laat ons derhalve onze schouders er onder zetten zodat we binnen enkele jaren alleen maar goede kooitjes op de tentoonstellingen zullen aantreffen. De oude kooitjes kunt u altijd nog thuis gebruiken. Maak dat de zangkanarie op de shows een waardige concurrent is van alle andere vogelsoorten. Tenslotte nog even de voorschriften. Zangkooitjes moeten gemaakt zijn van ongeveer blank beukenhout en voorzien van blank mat metalen spijltjes. De afmetingen buitenwerks zijn 21 x 20 x 15 cm. De ronde zitstokjes moeten een middellijn hebben van 14 mm. Heel vaak treffen we ongelijk dikke zitstokken aan. Dit jaar trof ik er tijdens een keuring die vermoedelijk gezaagd waren van een mast van een schip, zo dik. Het lijkt me ook voor de vogels niet zo bevorderlijk.

Nogmaals, laten we er met ons allen wat aan doen; het is ons pakkie aan.

Henk Warmerdam

Geslaagde kweek met de groene vruchtenduif

In maart 1985 kwam ik in het bezit van een koppeltje pas geïmporteerde vogels. Aanvankelijk wilden ze helemaal niet eten. Van al het voedsel wat ik ze voorzette, te weten fruitcocktail, gekookte rijst, geweekte rozijnen en krenten, fijngesneden appel en peer en allerlei zaden, namen ze niets op. Er zat op dat moment niets anders op dan de vogels met de hand te voeren, hetgeen ik driemaal daags deed.

De duivin, naar mijn mening een nog jonge vogel, begon na drie dagen zelf wat voedsel op te nemen. De doffer deed dit na ongeveer zes dagen.

Een week daarna, heb ik ze in de volière overgebracht. Deze volière, groot 80 × 180 × 220 cm, was voorzien van een evengroot binnenverblijf. Begin juni zat de doffer wat in elkaar en voortdurend te geeuwen. Hij at ook niet meer. Ik heb hem toen uitgevangen en apart gezet. Een uur later lag hij op zijn rug onder in die kooi te spartelen. Je kon duidelijk daaruit opmaken dat hij pijn in de keel had en daarom heb ik in wat water een paar druppels jodium en wat druivensuiker gedaan en dit in zijn keel laten lopen. Hij knapte waarachtig aardig op en kwam zelfs weer op stok. De andere dag ben ik direct naar de dierenarts gegaan en die constateerde dat de vogel leed aan een gevreesde duivenziekte.

De Groene vruchtenduif, *Treron sphenura*, komt voor in Noord India, Zuid Birma en op enkele eilanden van de republiek Indonesia. Ze zijn ongeveer 24 cm groot en zeer rustig van aard. Er is een duidelijk verschil tussen doffer en duivin, hetgeen de foto goed laat zien. De meest gekleurde is de doffer.

Hij kreeg enkele injecties en enkele poeders om verdere herhaling van de ziekte te voorkomen en binnen een week was de vogel weer kerngezond.

**Tekst: B.J. Ketelaar
Foto's: A. Molenaar**

Ik was al lang blij dat ik de vogel nog in leven had. Over kweken in dat jaar dacht ik al niet meer, dat had ik al snel uit mijn hoofd gezet. Het was inmiddels begin september. In die tijd constateerde ik dat de doffer al fluitend aan dunne takjes zat te trekken en regelmatig achter de pop aanjaagde en wel zo erg dat

de veren in het rond stoven. In die periode, de paartijd, liet de doffer regelmatig een mooi en langgerekt lied horen. Ik heb toen in het binnenverblijf een nest gelegenheid gemaakt, door in een bakje wat grasstengels te doen. Al gauw zat de doffer daarop en lokte door zijn zang het duivinnetje. Het was eind september toen het duivinnetje twee eieren had gelegd. Het broeden verliep zonder problemen.

Overdag zat de doffer op het nest en 's nachts het duivinnetje. Op 8 oktober vond ik in de vlucht een lege eserdop en dus moest er een jonge duif geboren zijn. De dag daarop kreeg ik kans om te kijken en toen bleek dat er twee jongen waren geboren. De broedduur bedroeg 13 dagen. Als opfokvoedsel verstrekte ik fruitcocktail met fijngesneden kiwi en gekookte rijst met honing en suiker. Dit werd twee maal per dag verstrekt. Verder namen de duiven nogal wat bessef op, voornamelijk van de lijsterbes en de vlier. Na ongeveer 13 dagen verliet de jonge duiven het nest.

De paringen vonden plaats op de zitstol en niet in het nest.

De groene vruchtenduif is een mooie en rustige vogel. Ze zitten graag in de zolen voor een mals regenbutje gaan ze niet op de wieken. Integendeel ze kunnen daar, met wijd uitgespreide vleugels, duidelijk van genieten.

Kleurkanaries

Standaardeisen in de praktijk

Bruin

De bruine kanarie behoort vanzelfsprekend thuis in de bruinserie en heeft als bijkleur geel. De hoofdkleur bestaat uit twee pigmenten, eumelanine en phaemelanine. Deze beide pigmenten moeten als het ware in elkaar vloeien zodat er een mooi bruin rugdek ontstaat, met zo min mogelijk bestreping. De vogel mag geen blauwstructuur laten zien, dat doet namelijk afbreuk aan het pigment. Blauwstructuur heeft een tweeledige werking, verharding van de bijkleur (vetstofkleur) en omzetting van phaemelanine in eumelanine.

Het bruine pigment moet zo ver mogelijk doorvloeien tot op de borst maar ook op de flanken moet bruin aanwezig zijn, evenals in de bevedering boven de snavel. Vleugel- en staartpennen moeten zo veel mogelijk bruin bezitten en tegenover het rugdek niet te licht of te donker zijn. De gele bijkleur moet zuiver van tint zijn.

Kweekadvies

Bruine man, matig schimmel, maar bruine pop welke eveneens een matige schimmelfactor toont. Beide vogels met een goed vol bruin pigment. De bijkleur moet zacht en zuiver van tint zijn, zeker niet te hooggeel. Door een te sterk werkende intensiteitsfactor, alsmede een te sterk geelbezit, zal de borstkleur vaak te geel zijn. Het bezit van blauwstructuur geeft de bruine kanarie een citroentint. Bij vogels met een te zware schimmelfactor kan het zijn dat de uiteinden van de veren te licht worden en dat doet afbreuk aan het bruin phaemelanine.

Veel voorkomende fouten

Over het geheel te weinig bruin. Het rugdek wat streperig, niet vloeiend. De bruine kleur ontbreekt boven de snavel. Te weinig bruin op de kop en lichte vleugel- en staartpennen.

Voor wat betreft de bijkleur, het geel niet zuiver van tint of nauwelijks waarneembaar. Schimmelverdeling niet egaal, te veel of te weinig schimmel. De bijkleur op de flanken, dijen, onderlichaam en/of borst te licht.

Voor wat de tentoonstelling betreft, de poppen benaderen het dichtst het ideaalbeeld. De mannen bezitten vaak te weinig bruin op de kop, borst en/of schouders. Ze zijn vaak ook wat te streperig, dus te weinig vloeiend bruin.

Hierdoor zijn meestal de mannen en poppen van elkaar te onderkennen.

Voor wat betreft de huisvesting van de bruine kanaries, laat ze zo weinig mogelijk in de zon zitten. Door de zonnestralen kan het bruin wat opbleken en dat is niet goed.

et Verdult

Tahaweaver

(Taha afra)

Foto: Horst Bielfeld

Er zijn vijf rassen omschreven en de nominaatvorm kennen we als de **Napoleonweaver**. Ze zijn 11 cm groot en komen voor van Senegal tot Ethiopië, zuidwaarts tot Zuidwest Afrika en oostelijke Kaapprovincie. Ze leven in moerasachtige gebieden en aan de oevers van wateren. In riet en hoge grassen voelen ze zich thuis en elk mannetje heeft in zijn eigen gebied meerdere vrouwtjes. De nesten worden in dichte gras- en rietpollen gebouwd van grasstengels.

Een legsel bestaat gemiddeld uit 3 tot 4 witte tot groenachtige eitjes. De broeduur bedraagt 14 dagen en als de jongen ongeveer 21 dagen oud zijn, vliegen ze uit. Ze worden grootgebracht met allerlei gras- en onkruidzaden en veel insecten.

In prachtkleed is het mannetje op de kop, nek rug, stuit, bovenstaart, borst en flanken geel. De snavel, wangvlekken, kin, keel, buik en onderstaart zijn zwart. Vleugels en staartveren zijn zwartbruin met geelbruine zomen. Ogen donkerbruin, poten licht hoornkleurig.

De popjes zijn aan de bovenzijde grijsbruin met zwarte bestreping. De borst is geelgrijs en lichtbruin bestrept. De rest van de onderzijde is vuilwit, de oogstreep grijsachtig wit.

Het zijn vriendelijke en verdraagzame vogels die goed in de gezelschapsvolière te houden zijn en ook uitstekend ons klimaat verdragen. Kweekresultaten zijn meermalen behaald.

Vogelpark
avifauna

WAAR VOGELLIEFHEBBERS ELKAAR ONTMOETEN

ruim 400 verschillende vogelsoorten
vraagbaak voor de vogelkenner
uitstekende broedresultaten met exotische soorten
specialist in voedingsvoorschriften

Vogelpark - Speeltuin - Manege - Boottochten - Restaurant
Vogelpark Avifauna, makkelijk bereikbaar, aan de Rijksweg Alphen-Leiden. Ruime parkeergelegenheid
Voor groepsreizen en speciale arrangementen: bel de Avifauna - INFOLIJN: 01720 - 31109

*onderdeel van het vander Valk concern

WIST U DAT

WOLRO LUCHTREINIGERS er in 7 verschillende uitvoeringen zijn.

WOLRO LUCHTREINIGERS niet alleen goed zijn voor uw VOGELS, maar ook voor uw eigen GEZONDHEID (b.v. astma - hooikoorts - bronchitus).

WOLRO LUCHTREINIGERS STOF (witte poeder-huismijt) STANK en BAKTERIËN uit de lucht halen.

WOLRO LUCHTREINIGERS 5 jaar gegarandeerd worden.

LET OP:

te betalen in termijnen
zonder rente of kosten.

WOLRO LUCHTREINIGING een grote showroom vol apparatuur heeft staan, waar u geheel vrijblijvend eens rond kunt kijken.

Een keur aan LUCHTREINIGERS - INSEKTENDODERS - ONTVOCHTIGERS - BEVOCHTIGERS staan er te draaien.

Breng tijdens uw vakantie eens een bezoekje aan ROTTERDAM en kom bij ons op de koffie.

De showroom is geopend van maandag t/m vrijdag tussen 10.00 en 16.00 uur.

WOLRO
LUCHTREINIGING
HARINGVLIET 90
3011 TG ROTTERDAM
TEL. 010-413 55 01

Ook te bestellen via uw dierenzaak.

Uiteraard kunt u eerst het gratis informatiepakket aanvragen en alles thuis eens op uw gemak lezen. Bel 010-413 55 01 en morgen heeft u alles in huis. ook kunt u een lege envelop zonder postzegel, met achterop uw naam + adres opsturen aan:

WOLRO
ANTWOORDNUMMER 253
2920 TG ROTTERDAM

Blauwe suikervogel *Cyanerpes cyaneus*

Prof. dr. A. Stolk

De blauwe suikervogel of geelvleugel-honingzuiger die zich behalve met bessen en andere vruchten (overrijpe bananen vooral) alsmede met nectar voedt, komt bij het bloemenbezoek nogal eens met de grote dagvlinders van de familie van de **Castniidae** in contact. Merkwaa- digerwijs schijnen die vlinders in de even kleurige vogels concurrerende vlinders te zien, die zo spoedig mogelijk weggejaagd moeten worden. Tegen- over hun eigen soortgenoten zijn deze territoriumbewuste insekten al even ac- tief. Het is een prachtig gezicht om een dergelijk conflict mee te maken. Als regel speelt de vogel met zijn lange, slanke, wat omlaaggebogen snavel niets met de doortastende vlinder klaar. Hij laat zich zelfs verjagen als hij zittend op een bloem (in tegenstelling tot de zwe- vende kolibries!) de snavel in de lange bloembuis steekt.

Het is overigens een prachtig gezicht om de sociaal-ingestelde blauwe suiker- vogels als vliegende juwelen op de koffi- plantages in grote troepen door de bloeiende schaduwbomen te zien zwer- ven. Het mannetje verwisselt aan het eind van de broedtijd zijn turkooisblau- we prachtkleed voor een groen veren- pakje, dat enigszins op dat van het vrouwtje lijkt. Daarmee blijkt het man- netje een van de weinige zangvogels uit de zuidamerikaanse tropen te zijn, die elk jaar een opvallende kleurwisseling doormaken. Overigens worden sommige mannetjes al groen, terwijl de vlieg- vlugge jongen nog worden gevoerd. Het open napvormige nest wordt door het vrouwtje in een boom gebouwd. Het mannetje blijkt haar wel bij het verzame- len van materiaal te begeleiden. Zij is het ook die het legsel van de twee of

drie witte eieren bebroedt. Van tijd tot tijd kan het mannetje haar daarbij voe- ren. De jongen worden door beide ou- ders gevoerd, waarbij het voedsel dui- delijk zichtbaar in de slanke snavel wordt getransporteerd. Ook in dit op- zicht wordt als regel het meeste werk door het vrouwtje verzet. Naar wij per- soonlijk ondervonden, wordt een vrou- tje soms op het nest door twee man- netjes in prachtkleed geholpen bij het voeren van de jongen. Door de suikervog- els worden allerlei zaden die voor ons mensen niet te eten zijn (de rode zaden van de clusiaboom bijvoorbeeld) boven elk ander voedsel geprefereerd.

De blauwe suikervogel is in de volière of vitrine tot broeden te brengen. Dit kan gebeuren in een nestkastje, een boomstronkholte of een vrijstaand nest. Komen de eieren na twaalf tot dertien dagen uit, dan kan het mannetje beter worden verwijderd om daarmee te voor- komen dat hij het vrouwtje tot last is en haar vrijwel voortdurend achterna zit. Na ongeveer twee weken vliegen de jongen uit en zijn één week later al in staat om vliegjes in de vlucht te vangen. Wespen blijken een uitstekend voedsel voor de volwassen vogels te zijn: ze komen daardoor ook in paringsconditie. Opfokvoer voor de jongen: hardgekookt eigeel, in melk geweekt brood, cake, nectardrank, sinaasappel, sinaas, dru- ven, geweekte rozijnen, vruchtvliesjes en meelwormen. De jongen zijn aanvan- kelijk vrijwel zwart, maar bij het uitvlie- gen hebben ze al een op dat van de vrouwtjes gelijkend groen verenkleed. De eerste drie maanden houden ze zwarte poten. Een verwarrde ruimte is in de winter verest.

KALENDER 1986

Blauwkop – Cubaduif

Toen wij vorig jaar met vakantie op Cuba waren, meen ik een exem- plaar gezien te hebben in de buurt van Havanna. Wij zagen een aantal duiven op de grond foerageren en ik dacht de zwarte bef te zien, maar de vogels waren in minder dan geen tijd verdwenen in het struikgewas. Deze fraaie duif wordt door de be- volking vaak gevangen en ook wel geschoten, want het vlees schijnt bij- zonder lekker te zijn. Normaliter komt deze duif voor in laaggelegen beboste streken of terreinen met veel struikgewas. Maar door de ont- bossing – en de jacht die op de vo- gels wordt gemaakt – zijn de blauw- koppen hoe langer hoe zeldzamer geworden. Het zijn echte grondvo- gels, die vrijwel de hele dag over de grond trippelen en 'schommelen', naarstig speurend naar zaadjes en dergelijke. Zij slapen echter in het geboomte, waar het uiteraard wel zo veilig voor ze is.

Het nest is – zoals we dat van de meeste duivesoorten gewend zijn – een dun platformpje van takjes en twijgjes. Gewoonlijk bevindt het zich in een struik, soms nog geen halve meter boven de grond. Een voltallig legsel bestaat uit twee witte eitjes. De broedgewoonten komen overeen met die van onze torteldui- ven. De blauwkop meet dertig cm en is dus twee cm langer dan onze gewone en de Turkse tortel. De Eng- else benaming is – vertaald – blauwkop kwartedui.

Meindert de Jong

Japanse Meeuwen

Kweektechniek en kleurbeschrijving

Zwartbruin

Door selectieve en gerichte kweek met bonte japanse meeuwen is de eenkleurige japanse meeuw ontstaan.

Echter de eerste eenkleurige 'donkerbruine' japanse meeuwen waren lichtbruin gekleurd aan de hals en wangen en iets donkerder bruin op de kop, de staart en vleugelpennen.

Van buiktekening was nauwelijks iets waar te nemen.

Door het inkweken van diverse Nonnensoorten is de kleur dieper donkerbruin geworden.

Met name de witkopnon zorgde voor een scherpere en duidelijke visgraattekening op de buikbevedering.

De diepgekleurde zwartbruen zoals we nu op de tentoonstellingen mogen aanschouwen zijn verkregen door gerichte kweek. Men paarde de donkerste 'donkerbruen' aan elkaar om een diep zwartbruin gekleurde meeuw te verwezenlijken. Gebleken is dat bij te ver doorgevoerde kweek met die donkerste varianten soms de vleugeltekening verloren gaat hetgeen natuurlijk niet de bedoeling is. Bastaardering is niet meer nodig, dus zelfs af te raden, omdat er reeds goede japanse meeuwen volop verkrijgbaar zijn.

De kleur van een zwartbruine japanse meeuw dient als volgt te zijn: kop en borstbevedering, staart en vleugelpennen zwartbruin. Wang, hals en vleugel

dek diep donkerbruin. Veel voorkomende fouten zijn: te licht bruine wang en halsbevedering. De bovensnavel dient zwart te zijn, ondersnavel grijs. De pootjes zijn donkergrijs tot zwart, nagels zwart. Veel voorkomende fouten zijn:

Tekst: Jos van Valkenburg

Foto's: Ton de Bruijn

niet egale of tweekleurige bovensnavel. Tekening: Op het rugdek bevinden zich lichtcreme lengtestreepjes hetgeen veroorzaakt wordt door de kleurloze schachten van de vleugeldekeren. Van vleugelbocht tot vleugelbocht dient een scherpe kleurscheidingslijn te zijn tussen de zwartbruine borst en het lichtcreme onderlijf waarop zich een fijne,

scherpe en regelmatige visgraattekening bevindt. Op de lichtcreme stuit bevinden zich donkerbruine dwarsbandjes. Veel voorkomende tekeningsfouten zijn: Een te zwakke of onregelmatige vleugeldektekening, onregelmatige kleurafscheiding op de borst, te grove visgraattekening, te zwakke visgraattekening waarbij tussen de pootjes vaak geen tekening meer is waar te nemen. Ook komt het wel voor dat de tekening op het onderlijf afwijkt van de gestelde eisen.

Bontvorming bij zwartbruine japanse meeuwen uit zich het eerst onder de ondersnavel en net boven de bovensnavel, ook wel zien we af en toe een witte staartpen of vleugelpen. Bontvorming is een hardnekkig verschijnsel en zeer moeilijk eruit te kweken, het beste se-

lecteren we vogels met bonte veertjes uit.

Om tot goede resultaten te komen bij de kweek van Zwartbruine japanse meeuwen dienen we goed te selecteren. Paren we een zeer goede man aan een zeer slechte pop dan is te verwachten dat de resultaten matig zullen zijn, met andere woorden de jongen zullen enkele goede eigenschappen van de vader hebben maar ook enkele slechte eigenschappen van de moeder. Daarnaast is het zo dat als we twee topvogels aan elkaar paren we vaak toppers in het nageslacht verwachten. Helaas is het zo dat de uitkomsten hiervan vaak tegenvallen, met name bij de visgraattekening bij zwartbruine japanse meeuwen geldt vaak dat uit ouders met goede visgraattekening jongen geboren worden met een te zware tekening.

Het beste is een japanse meeuw met een goede visgraattekening te paren met een vogel waarvan deze tekening iets te zwak is. Vogels met een te grove tekening paren we bij voorkeur aan vogels met te zwakke tekening, het resultaat hieruit is vaak intermediair, (het midden houdend) dus redelijke tekening. Ook geldt dit voor de kleur van de Zwartbruine japanse meeuwen. Paren we twee vogels van goede kleur aan elkaar dan blijkt dat de uitkomsten vrij goed van kleur zullen zijn echter, de vleugeltekening vervaagd en soms is deze totaal verdwenen. In zo'n geval paren we beter een vogel met een diepe zwartbruine kleur met iets te zwakke tekening aan een vogel met een zwakkere kleur maar met optimale vleugeltekening.

Indien we vogels bezitten waarvan de

kleur te zwak is kunnen we het beste een goede diepgekleurde vogel aanschaffen en deze paren aan een van de zwakker gekleurde vogels, u zult zien dat de kleur van de jongen hieruit al iets beter is geworden. We paren nu een der jongen terug aan de diepgekleurde vogel en we kunnen nu een nog diepere kleur verwachten. Op deze wijze kunnen we de kleur van de zwartbruine japanse meeuw verbeteren. Zaak is wel dat we een en ander goed bijhouden in het kweekboek. Noteer uw bevindingen en trek uw conclusie aan de hand van de resultaten. Laat u niet verleiden tot het telkens aanschaffen van andere vogels. Probeer de goede eigenschappen in uw vogels te behouden en de slechte eigenschappen te compenseren met eventueel aan te schaffen vogels.

Indische aardbei

Zo, bij de eerste oogopslag lijkt dit bijzondere plantje op de bosaardbei. Er is echter een duidelijk verschil te bemerken. Dat is de kleur van de bloempjes. Bij de bosaardbei zijn die wit gekleurd, net als trouwens bij de verschillende consumptie-aardbeien in onze volkstuinen het geval is. De bloempjes van de aardbei die we thans aan u voorstellen, zijn echter geel! Wanneer we dit plantje willen determineren, komen we telkens op een dwaalspoor terecht. Alle kenmerken van de aardbei en ganzerikfamilie heeft het in zich. Maar de vruchtjes, dáár "knelt de schoen", zogezegd. Is het een ganzerik, of is het een aardbei? Hoe we ook speuren, een antwoord kunnen we niet vinden. Helaas! Totdat...

Een biologieleraar heeft het voor ons raadselachtige plantje, de gele bloempjes en de bolronde rode

aardbeitjes nauwkeurig bekeken. "Het is zo goed als zeker de Indische aardbei", meent deze.

Hoe het ook zij, we hebben de (laten wij het eveneens maar Indische aardbei noemen) plantjes in onze tuin geplant en zie... Telkens als er een botergeel bloempje uitgebloeid was, kwam er een prachtig rood vruchtje voor in de plaats. En... de vogels waren en bijna altijd het eerste bij, om het miniatuur-aardbeitje te consumeren!

Een prima plantje, dat we heel goed bij de voedselvoorziening van vooral vruchtenetende vogels zouden kunnen gebruiken. Er is echter één 'maar' aan verbonden. Namelijk waar kunnen we het vinden? Die vraag kan ik niet beantwoorden. Wij troffen het plantje op het pad naast ons huis aan. Zomaar opeens stond het er. Inmiddels is het ook weer uit onze tuin verdwenen. Misschien doordat het niet winterhard is?

Zo resteert er toch nog een vraag, waarop wij geen antwoord kunnen geven! Mogelijk kent u dit plantje wel. Mag ik u in dat geval verzoeken nadere bijzonderheden op te sturen naar het bondsureau. Daar zorgt men wel dat uw brief in mijn bezit komt.

Tot slot nog het volgende: Hoewel de voorraad te bespreken onkruiden nog lang niet uitgeput is, zou het best wel aardig zijn, als u (ook weer via het bondsbureau) wilt laten weten of u voor een bepaald onkruid belangstelling hebt.

Wellicht kunnen we de gewenste plant te zijner tijd in ons "onkruidenhoekje" bespreken.

P.J. de Penning

Kneu X kanarie.

Bastaarden van kneu X kanarie zien wij jaarlijks op verschillende tentoonstellingen. Waarschijnlijk zijn er een aantal redenen op te geven, waarom die bastaardering zo vaak, misschien beter gezegd zo vaak met succes, voorkomt.

Sukses in de zin van hoge waarderingen op de tentoonstellingen maar alvorens het zover is, succes m.b.t. de kweek. Lukt de kweek niet, dan komen we uiteraard aan de tentoonstelling niet toe. Om sukses te kunnen hebben, kiezen we een kanariepop uit, waarvan we weten dat de gezondheid optimaal is, een goede conditie en bij voorkeur van die kleurslag, die voordelig van invloed is op de kleur van de nakomelingen. Uiteraard hierbij de standaardisen niet uit het oog verliezen.

Op de vraag, welke kleur pop we dan wel kiezen, komen we zo meteen nog terug.

Als we sukses willen hebben dan moeten we niet willekeurig een kanariepop, waarvan we misschien weinig of niets mogen verwachten, maar bij de kneu laten vliegen en kijken of er misschien wel iets van komt. Het tegenover gestelde zal meer voldoening geven t.w. een partner voor de kneu zoeken waarvan je veel verwacht.

Je zou kunnen stellen, neem je beste kanariepop daarvoor.

Een pop, die geen half maar een volledig legsel van vier of liefst vijf eitjes vol maakt, daaraan hebben we wat.

Het dient voldoende bekend te zijn, dat een normaal legsel van onze kanaries, minimaal vier eitjes dient te bevatten, liever nog vijf eitjes en dat is dan niet zo zeer om die hoeveelheid, maar meestal staat met een niet te klein legsel waarbij de eieren van een goed formaat zijn meteen vast, dat de pop in optimale conditie is. Een pop in slechte of in minder goede conditie zal onregelmatig, weinig of mogelijk helemaal geen eitjes produceren.

Nu even naar de kneu, we bekijken deze vogel eens wat nader.

De kneu komt voor in vrijwel geheel Europa maar ook ver daarbuiten. Leeft buiten de kweektijd voornamelijk in groepsverband, vaak zwerfende in gezelschap van andere vinkachtigen.

De kneu is een makkelijke en verdraagzame vogel, aan zijn biotoop worden weinig echte eisen gesteld. Zo komt hij voor in bos- en struikgebieden, in heide en in duinen maar ook in hagen tussen de woonerven. We zouden kunnen zeggen, dat we de kneu vrijwel overal tegen kunnen komen.

De man heeft, vooral 's zomers, een z.g. karmozijnrode, gehamerde borstkleur, 's winters verliest hij wat van die kleur en ook in onze volière is dat aantrekkelijk kleurtje meestal van korte duur. Zowel de man als de pop hebben witte zomen rond de bruinzwarte vleugel- en staartpennen. Over het algemeen is de pop wat matter van kleur en meer gestreept dan de man.

De kneu beweegt zich snel hippend over de grond en geeft, m.u.v. 's nachts, voorkeur aan laaggeplaatste zitplaatsen.

Vooraf lage struikjes naaldbout zijn erg in trek.

Deze vogel is ongeveer 13 1/2 cm groot en balst met gespreide staart en afhanginge vleugels, dit is erg leuk om naar te kijken.

Voedsel, vele soorten onkruidzaden, 's zomers speciaal voor het voeren van de jongen ook larven en insecten. De zaden van de paardebloem en even later in het seizoen ook de zaden van het herderstasje gebruiken ze in grote hoeveelheden bij het voeren van hun jongen.

Hun nest kun je vinden van April tot Augustus, soms van één koppeltje maar soms ook wel in groepjes, zowel erg laag b.v. 30 cm van de grond in een jonge kersteden, soms echter ook op een hoogte van drie à vier meter in een grote naaldboom. Eveneens kunnen we hun nesten vaak vinden in heggen en braamstruiken op willekeurige hoogten. De kneu stoort er zich nauwelijks of misschien zelfs helemaal niet aan, als er steeds mensen op een meter of anderhalf afstand, konstant langs hun nest lopen, b.v. langs een voetpad in een heg of bosje in een tuintje kun je hun nest vaak vinden.

De broedende kneu is niet schuw, gaat niet bij elke nadering van een mens het nest verlaten. Vertrekt ze wel van het nest, dan zal dat de goed oplettende vogelkenner waarschijnlijk niet ontgaan maar een vrij onopgemerkt vertrek is kneu-eigen.

Broeden, meestal op vijf eitjes, doet alleen de pop, jongen voeren doen man en pop samen. Ze voeren uit de krop.

Slechts twee weken tijd is er nodig om de jongen vliegklaar te hebben. Kneueieren laten uitbroeden door een kanariepop lukt vrijwel altijd, ook het grootbrengen door de stiefmoeder kanariepop geeft geen enkel probleem.

Als we dit alles weten, is het natuurlijk helemaal niet uitzonderlijk dat bastaarderingen van de kneu met de kanariepop, zo vaak kweeksucces hebben, er zijn (maar dat had u al in de gaten) erg veel overeenkomsten met onze kanaries. De kneu en de kanarie hebben diverse soorteigen gedragingen en eigenschappen gemeen en dat geeft voor de kweek, zeker voordelen. Belangrijke voordelen zijn het soort voer en de manier van voeren van de jongen.

Om nu nog succes te hebben met de bastaarden op de tentoonstelling, moeten we niet zomaar een willekeurige kleurslag aan de kneu paren. Het beste kan de liefhebber een kanarie pop nemen, die gunstig van invloed kan zijn op de kleur van de nakomelingen. De man van de kneu bezit veel bruin en heeft een karmijnrode borst. Nagenoeg in deze kleur kennen we ook kanaries tw. orangeroodbruin. Eventueel kan de orangeroodagaat kanariepop ook als partner dienen en ook zijn er goede resultaten bekend met een orangeroodisabel en orangeroodbrons partner.

De voorkeur gaat uit naar de gepigmenteerde kanarie, gebruiken we een vetstof rode kanarie als partner dan is er grote kans op bontvorming, daardoor verkleinen we de kansen op de tentoonstellingen.

Helaas zijn de bastaarden onvruchtbaar. Wel zijn er indianenverhalen over nakomelingen van deze bastaarden maar als je dan belangstelling toont en zo'n exemplaar wilt zien, dan lukt dat niet, ze blijken dan bij nader inzien toch een andere afkomst te hebben, zijn intussen juist overleden of weggevoerd.

We houden het dus maar liever op onvruchtbaarheid maar vanwege de fraaie exemplaren, die we jaarlijks op de tentoonstellingen kunnen zien, is deze bastaardenkweek m.i. beslist de moeite waard.

Tekst: A. van Eck
Foto: A. Mollinger

Roodkop staartmeesje

Het zo fraaie vogeltje dat u hier in kleuren ziet afgebeeld is het 11 cm grote roodkopstaartmeesje, **Aegithalos concinnus**.

De Engelse benaming is Redheaded tit en de Duitsers spreken van Braunkopfmeeise.

Wat de kleuren van het kopje betreft zit het er zo'n beetje tussen in; niet echt rood maar ook niet echt bruin.

De Fransen hebben dit vogeltje een werkelijk passende naam toebedacht, namelijk *Mésange élégante*, en elegant zijn deze vogeltjes stellig.

Deze staartmeesjes zijn kleine, buitengewoon kwieke acrobaatjes, die hun voedsel buitlend langs takken en twijgjes opzoeken. Geen spleetje, scheurtje of barstje wordt overgeslagen en elk klein insect, spinnetje, kleine larve of wat dies meer zij, wordt tevoorschijn gepeuterd en met smaak opgegeten. Maar ook kleine vruchtjes en bessen worden niet versmaad.

Het woongebied van deze staartmeesjes strekt zich uit over grote delen van Zuid China, Vietnam, Birma, de hellingen van het Himalyagebergte en het eiland Formosa.

Het zijn echte bergbewoners van vooral bosrijke streken. Ze houden zich op op hoogten van 900 tot 3500 meter, maar ze broeden tussen hoogten van 1200 tot 3000 meter. In de wintermaanden, als het op grote hoogten verschrikkelijk koud wordt, dalen ze wel af naar lagere regionen, maar daar staat tegenover dat ze in de zomerperioden nog weleens veel hoger gaan dan de normale hiervoor aangegeven hoogte.

Hoewel de nesten doorgaans worden

gebouwd op hoogten van twee tot drie meter, zijn er in nog hogere coniferen ook wel bouwsels gevonden, soms meer dan wel twaalf meter boven de grond. En die bouwsels mogen er zijn. Het zijn buidelvormige kunstwerkjes, gemaakt van mossen, korstmossen en kleine veertjes. De ingang bevindt zich aan de zijkant.

Tekst: Picus
Foto: C. Scholtz/Plomp

Het aantal eieren bedraagt drie tot acht en ze zijn wit of roze van kleur met purperachtige puntjes en kleine vlekjes.

De broedduur bedraagt twaalf tot veertien dagen en de jongen vliegen uit als ze ruim twee weken oud zijn.

Buiten de broedperiode zwerven deze meesjes troepsgewijs rond en het zachte 'tsèk-tsjék' en 'trreie' is dan niet van de lucht. Vaak bestaat zo'n zwerm uit grote gezinnen, terwijl er ook dikwijls nog vogels bij zijn die nog aan de voortplanting moeten gaan beginnen.

In het gebied waar deze staartmeesjes domicilie hebben, komen nog drie verwante soorten voor, namelijk de witwangstaartmees, **Aegithalos leucogenys**, die alleen voorkomt in het noordwestelijke himalayagebied; de Blyth's staartmees, **Aegithalos iouschistos**, die hetzelfde gebied als de hoofdpersoon van dit artikel bewoont zij het minder omvangrijk en tenslotte de zwarte staartmees, **Aegithalos fuliginosus** uit Zuid- en Centraal China.

De laatste tijd zijn er, zij het in betrekkelijk kleine aantallen, roodkop staartmeesjes vanuit voornamelijk Taiwan in ons land gelmporteerd en in de vogelhandel aangeboden. Gezegd dient te worden dat ze vrij moeilijk te houden zijn of men moet zich er helemaal op gaan specialiseren. Het is met name de voeding die een grote rol speelt.

Uit het vorenstaande heeft u kunnen opmaken waar ze van nature van leven. Het is goed zich dat te realiseren alvorens men bezwijkt voor de, zoals al reeds gezegd, schitterende verschijningsvorm van de kleine acrobaten.

Geslaagde kweek met de geelschoudertroepiaal

(*Agelaius thilius*)

De geelschoudertroepiaal behoort tot het geslacht *Agelaius*, een groep vrij somber gekleurde troepialen die voorkomen in het Amazonegebied, Columbia, Venezuela, Peru, Paraguay, Argentinië en Chili, waar het bewoners zijn van voornamelijk moerasachtige gebieden. Somber gekleurd, omdat ze overwegend zwart zijn met betrekkelijk weinig opvallende anders gekleurde veervelden. Een van de uitzonderingen hierop vormt wellicht de **Geelkoptroepiaal**, *Agelaius icterocephala*, welke eveneens hierbij is afgebeeld, en waarvan de mannelijke exemplaren een felgele kopbevedering hebben die prachtig afsteekt tegen de rest van het donkere gevederte.

Bij de *Agelaius*-soorten is er een duidelijk verschil tussen mannetjes en vrouwtjes, is er sprake van een seksueel dimorfisme. De vrouwtjes van de meeste soorten hebben een 'musachtig' bovendeck, de onderzijde is veelal wat lichter met wat donkerder bestreping. De vogels zijn ongeveer 17 tot 18 cm groot.

Ze worden slechts zelden ingevoerd en al zijn er kweekresultaten met *Agelaius*-soorten bekend, ze behoren nog steeds tot de uitzonderingen.

Op Vogel '86, troffen we voor het eerst eigen kweek geelschoudertroepialen aan, gekweekt en ingezonden door de heer L.J. Schellekens uit Haaren NBr.

De Geelschouderman is zo op het eerste gezicht helemaal zwart maar heeft op het rugdek en de vleugels een donkerbruine bestreping. Alleen op de vleugelbogen bevindt zich een klein geel tot oranjeachtig vlekje. De poppen zijn aan de bovenzijde warmbruin met zwartachtige bestreping, aan de onderzijde bruinbeigeachtig met donkerder bestreping. Een wat vage wenkbrauwstreep is geelwitachtig van kleur. Hun snavel is wat korter en ze zijn iets kleiner dan de man.

Over zijn ervaringen met deze vogels vertelde de heer Schellekens ons het volgende:

"Ik heb sedert ongeveer vier jaar een paartje geelschoudertroepialen in mijn bezit. Ze zijn gehuisvest in een vluchtje van 1.50 m lang, 1 m breed en 2 m hoog

In de vlucht is een flinke bos riet aangeplant. Vorig jaar zijn de vogels tot nestelen en broeden gekomen. In een in de vlucht opgehangen kanariënestkastje werd het nest gebouwd. Ze sleepten het helemaal vol met rietstengels, gras en mos, totdat er een min of meer overweldigd nest ontstond. De onderlaag was vrij hoog en in het komvormig gedeelte van die laag werden vier eitjes gelegd. De eieren waren wit-beige van kleur en voorzien van donkerbruine vlekjes. Alleen de pop broedde en de broedduur bedroeg 13 dagen. Alle vier de eitjes zijn uitgekomen. De jongen werden door beide oudervogels gevoerd met in hoofdzaak levend voedsel.

Ik geef normaal aan deze vogels een goed universeelvoer en veel levend voedsel. Dat laatste werd gedurende de

opfokperiode uitgebreid en bestond uit meelwormen, maden, mierenpoppen, krekels en regenwormen. Opvallend bij deze vogels is dat ze, voordat ze het voedsel aan de jongen geven, dit eerst door het water halen. Dit houdt dus in dat in de vlucht ofwel een flinke ondiepe badschaal met water aanwezig moet zijn ofwel een klein ondiep vijvertje. Bovendien nemen deze vogels kennelijk graag een bad, ze doen dat althans veelvuldig.

Toen de jongen 12 dagen oud waren, verlieten ze het nest en werden ze nog ongeveer 14 dagen door beide oudervogels gevoerd. Als de jongen het nest verlaten gelijken ze op volwassen popjes. Pas later wordt goed duidelijk wat mannen en poppen zijn. Het duurt meer dan een jaar eer de jonge vogels goed op kleur zijn. Op een leeftijd van 7 dagen, zijn de jongen van een vaste voeding voorzien; ringmaat 3.2 mm. Hun zang is vrij kort, met twee tonen en een uitlopende fluittoon."

Terecht ontving de heer Schellekens voor zijn inzending de NBvV-Oorkonde die tevens gezien kan worden als een waardering voor deze bijzondere kweek.

Tekst: Cevab

Foto's: C. Scholtz/v 't Hart

BLANKESTIJN'S PET FARM B.V.

Turbinestraat 22
3903 LW Veenendaal
Telefoon 08385-14530

Wij vragen regelmatig
te koop:
alle soorten kleur-,
zang- en
postuurkanaries.

SCHERPE MAAGKIEZEL

1. voor kleine zaadetende vogels
2. voor grote parkieten - patrijzen - fazanten en sporthoenders
3. voor postduiven

1. Uw vogels hebben geen tanden....
Wel een spiermaag. Zorg dat er
SCHERPE KIEZEL in zit....!

VERKRIJGBAAR IN DIERENSPECIALZAKEN
Waar niet verkrijgbaar bellen naar:

F. THIJSEN MILL
Telefoon 08859-17 37 b.g.g. 14 18 - Postbus 29

MiniGard®

voorkomt overlast door huisdieren bij uw volière.

De Koltec Mini Gard vormt
het hart van een uniek
systeem waarmee u op
een eenvoudige wijze de
vogels in uw volière
optimaal kunt
beschermen
tegen
huisdieren.

"n Volkomen
veilig systeem
voor mens en
dier met Kema- en
Rijkskeurmerk.

GEVO

Industrieterrein De Spaarpot 24
5667 KX Geldrop
Telefoon 040-85 55 05* telex 59441

Volière van de maand

Na enkele jaren geen vogels te hebben gehouden ben ik, mede omdat ik inmiddels ben verhuisd en nu ook over een tuin beschik, weer aan de vogelliefhebberij begonnen. Om te beginnen ben ik al direct lid geworden van de afdeling in Barger Oosterveld. Vervolgens ben ik naar een timmerman gegaan welke mij goede adviezen heeft gegeven en ik aan de slag. De fundering bestaat uit betonnen opsluitbanden van 15 x 10 x 10 cm waarop van rabatdelen het houten geraamte is gemaakt en geplaatst. Het binnenverblijf is groot 4 x 2 x 2 meter, dubbelwandig en geïsoleerd. In dat binnenverblijf bevinden zich vier vluchten met tussenwanden van spaanplaat en gaas. Aansluitend tegen het binnenverblijf is een buitenvlucht gebouwd in dezelfde afmetingen en eveneens ingedeeld in vier vluchten van elk 1 meter breed. Een halfhoog deurtje aan de voorkant van elke vlucht verschaft de toegang. In de volière worden grote parkieten gehouden. Zij nog vermeld dat de buitenvlucht is gebouwd van houten deeltjes en dat de voorzijde van het

nachtverblijf is voorzien van dubbel glas. In elke vlucht is een gegalvaniseerd deksel van een wasketel neergelegd welke uitstekend geschikt zijn als

badschotel. De foto toont het pas geheel voltooide vogelverblijf en ik hoop er nog heel lang plezier van te hebben.
J. Niemeijer, Eolwerk 24, Emmen.

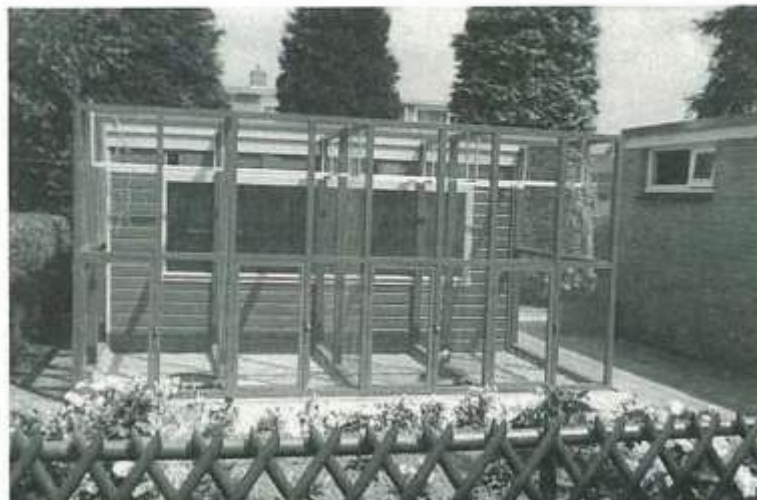

Foto 2, 3 en 4 zijn ingezonden door R. Roelofs, Brederodestr. 5 in Nijverdal. In 1983 is hij met de liefhebberij begonnen en zijn eerste vogels waren twee senegalduifjes. Van hout werd een nachthok gebouwd van 1,80 x 1,80 x 1 meter met daarop aansluitend een vlucht van 3 m lang, 1,80 m hoog en 1 m diep. De vlucht is gemaakt van ijzeren pijp welke aan elkaar gelast rust op een stevige fundering welke ongeveer 10 cm boven het maaiveld uitkomt. In 1984 is de buitenvlucht met 6 meter verlengd. Ook dit gedeelte is gemaakt van ijzeren pijp en het geheel is omspannen met zeskantig volieregaas. Het aantal duiven, want daar gaat de voorkeur naar uit, groeide gestaag en thans bestaat het bestand uit een ruim aantal soorten waarmede ook goede kweekresultaten worden behaald. Kweken gebeurt ook op de zolder van zijn woning waar een flink gedeelte voor dat doel is ingericht. Er staan 20 ruime broedkooien alsmede een tweetal grote vliegkooien. Zij nog vermeld dat de volière is gebouwd tegen de erfafscheiding en die kant geheel is begroeid. Ook in de vlucht zijn enkele coniferen geplant. De broedruimten bevinden zich boven tegen de voorzijde van de volière waardoor de duifjes in elk geval van buiten de volière nauwelijks gestoord kunnen worden.

de camping niet ontgaan met als gevolg dat er door hem nabij de kinderboerderij, een volière werd gebouwd, groot 8 x 3,50 meter. De foto laat u het resultaat zien. De volière is bevolkt met allerhande vogels, o.a. zebra-vinken, japanse meeuwen, tropen, kanaries, allerlei

soorten parkieten etc.. Een veelzijdig op die camping zijn vrije tijd doorbrengende keurmeester, is als verzorger van de vogels benoemd. Niet alleen de aldaar verblijvende vogelliefhebbers maar ook vele andere campinggasten, weten het zeer te waarderen. De volière heeft dan ook constant veel bekijks. Vooral op zomerse dagen, als naast de bonte kleurenpracht die de vogels vormen, de waterval in werking is en des vogels zang gepaard gaat met het ruisen van het water. De volière is opgetrokken van hout en voorzien van een pannendak. Het front van de volière bestaat uit met gaas bespannen kozijnen die tijdens de winters met voorzetrampen kunnen worden dichtgehouden. Duifjes en fazanten zijn al tot broeden gekomen en het wachten is op de andere soorten, maar ook die zullen wel volgen. Al met al een leuk initiatief.

Foto 5

Op de camping Gorishoek in Scherpenisse, dat is op het eiland Tholen, is een gedeelte van de vaste gasten vogelliefhebber en zijn als zodanig ook lid hetzij van de NBvV hetzij van een Belgische organisatie. Mede daardoor, hebben die mensen nogal eens contact met elkaar en wordt er uiteraard veel over vogels gesproken. Dat is de eigenaar van

Het Treurbronzemannetje

Het treurbronzemannetje kan als volgt worden beschreven:

deze vogels hebben de grootte van de borneo-bronzeman \pm 11 cm. De snavel is blauwachtig grijs, de schedel is bruin bevederd evenals de wangen en de rug. Op de wangen kunnen we een fijne bestreping waarnemen. De vleugelpennen zijn zwartbruin en de staartpennen zijn zwart. De stuitbevedering is lichtgeel en de bovenstaartdekveren zijn zwart. Borst en buik zijn zwartbruin bevederd en de poten zijn grijs.

Uiterlijk geslachtskenmerk is er niet of nauwelijks. Het beste kenmerk is de balts. Volgens Robiller zou het mannetje een brede zwarte band vóór de gele stuit bezitten, maar dat kan ik niet bevestigen.

De wetenschappelijke benaming is *Lonchura tristissima tristissima* en ze komen voor in Irian, het voormalig Nieuw-Guinea.

Algemeen. Nadat ik in 1984 wegens tijdgebrek en gewijzigde belangstelling mijn kweek van kleurmeeuwen had beëindigd en derhalve al mijn japanse meeuwen had opgeruimd, ben ik naarstig op zoek gegaan naar vervangende vogelsorten.

Begin 1985 kwam ik via via in het bezit van 6 treurbronzemannen, welke in België waren ingevoerd. Zoals het enkele andere liefhebbers, die ook uit deze zending vogels hadden gekocht, verging, zo verging het mij ook, er gingen er nl. 3 dood.

Huisvesting. De in leven gebleven vogels bleken 2 mannen en 1 pop te zijn. Het paar werd in een vlucht van 2 m. diep, 1 m. breed en 2 m. hoog geplaatst. Dit vluchtje was aangekleed met planten en afgeknipte takken van de douglasspar en de juniperus, die gestoken waren in een gazen raamwerk. Van uit dit binnenvluchtje hadden de vogels de mogelijkheid om naar buiten te gaan. De buintenvolière (afm. 3,50 x 3,00 x 2,20 m.) is beplant met liguster, hulst - een gekweekte variëteit met bladeren zonder scherpe stekels- mahonium en coniferen.

Tussen het groen, zowel buiten als binnen, heb ik verschillende soorten nestgelegenheid opgehangen, zoals gesloten, halfoopen en open nestkastjes, nestkorfjes en horizontaal opgehangen uitgeholde berkestammen.

Bevolking. In deze ruimte waren behalve de treurbronzemannetjes ook nog

Tekst: Wil Berns
Foto: Ton de Bruijn

diamantvinken, roodkoppagegaai-arnadines, spitsstaarten, binsenastrilden, edelzangers en blauwgrijze roodstaartjes gehuisvest.

Voeding. Voor mijn vogelcollectie gebruik ik een zaadmengsel, welke is sa-

mengesteld volgens het recept van Holsheimer, beschreven in zijn boek "De voeding van vogels".

Het mengsel bestaat uit 10% witzaad, 60% gierst (senegalgierst en rode panicum), 28% millet (witte en japans millet) en 2% nigerzaad. Daarnaast

verstrek ik veel halfrijpe graszaden en in augustus/september rijp en halfrijp ijsgras. Dit ijsgras - de enige nederlandse panicumsoort - wordt geoogst en a. indien halfrijp in de diepvries bewaard en b. indien rijp gedroogd bewaard.

Als opfokvoer verstrek ik Cédé, waar aan ik gemalen eierschalen en 10% Cédé-mix toevoeg.

In de voeding neemt het levend voer een belangrijke plaats in. 's Morgens verstrek ik mierepoppen en 2 à 3 buffa lowormen per vogel, 's middags krijger de vogels, welke jongen hebben extre pinky's en 's avonds krijgen alle vogels pinky's.

Kweek. Daar deze vogels erg schuw waren zochten ze meestal dekking op welke ze vonden in de groene takken en in een gesloten nestkastje, waarin wat gedroogd gras was gestopt. Alleen als het rustig was kwamen ze te voorschijn en kon hun gedrag worden geobserveerd.

Het gedrag, de balts en de zang wijkt nauwelijks af van de overige bronzemannesoorten. Voor nestmateriaal legden ze geen speciale voorkeur aan de dag. Ze gebruikten de halmen van diverse grassoorten, cocosvezel, de pluimen

van pampasgras en ook uitgeplozen salsalouw.

In februari liet de man zijn liedje veel vaker horen en op 24 februari lag het eerste eitje in het nest. In totaal legde het popje 5 eitjes, waarvan op 14 maart 4 eitjes uitkwamen. De jongen werden door beide ouders uitstekend verzorgd, zodat op 21 maart de jonge vogels gerings konden worden.

De oude vogels legden zelfs een deel van hun aanvankelijke schuwheid af. De jongen groeiden zonder problemen op en na 3 weken waagden zij zich buiten het nest. Hierbij vlogen zij onbeholpen

overal tegenaan. De oude vogels, die zeer zorgzaam waren, probeerden met loktonen ze weer in het nest terug te lokken. Na enige dagen was er van deze onbeholpenheid weinig meer te merken, waarna ook het ouderpaar rustiger werd. Na \pm 5 weken aten zij mee van het opfokvoer en na 6 weken waren zij geheel zelfstandig. Hierna begon de jeugdru en na plm. 5 maanden waren zij geheel op kleur. Het zijn allemaal mannen, welke minder schuw zijn dan het ouderpaar. De jongen zingen volop, terwijl ik in het vogelhok aanwezig ben om te voeren of gewoon om de vogels te observe-

ren.

Helaas vielen ze vlak voor Vogel '86 in de rui, waardoor ik slechts één exemplaar, welke niet zo mooi bevederd was, in kon zenden.

Het gezegde 3x is scheepsrecht was nu van toepassing, want de 2x eerder bij de dwergrietvinken en bij de hadesnon misgelopen oorkonde voor een bijzonder kweekresultaat, kon nu eindelijk in ontvangst worden genomen.

Al met al is de treurbronzeman een aardig, niet spectaculair vogeltje, waar vooral de liefhebber van lonchurasornten veel plezier aan kan beleven.

Een engelse kooi en een bloemetjes-kooi

Met de blik op de tentoonstellingen zullen verscheidene TT-besturen zeker proberen nieuwe ideeën in te brengen voor het komende TT-seizoen.

Want de kleine oneffenheidjes van de vorige TT worden wel weggewerkt. Er moet toch eens wat worden vernieuwd.

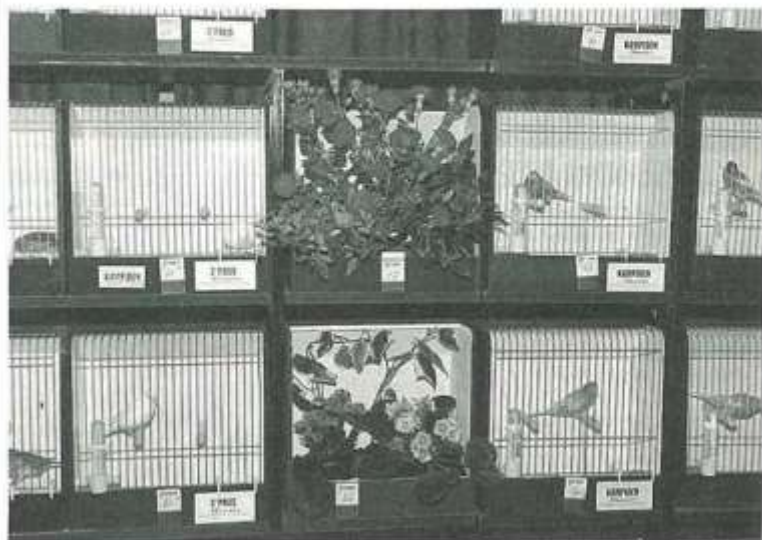
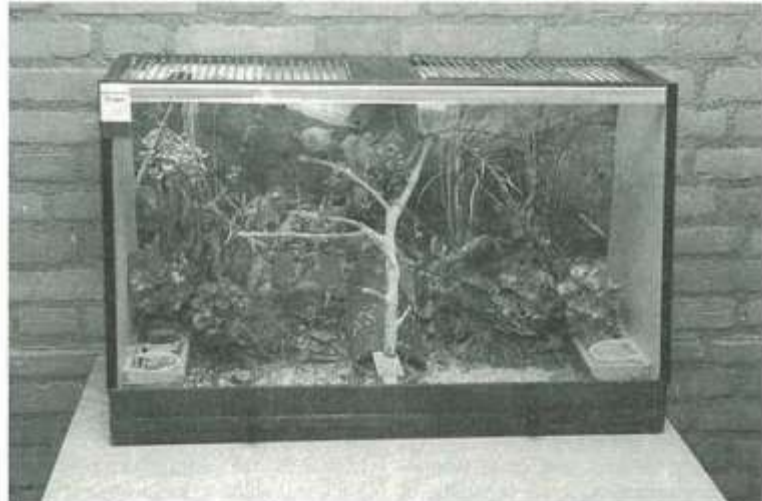
Vogeltekeningen.

In een aantal afdelingen mochten de twee hoogste klassen van de school van het dorp tekeningen naar eigen ontwerp maken van vogels. Ze werden langs de kooien geëxaleerd. Andere TT-s waren versierd met voorbedrukte tekeningen en deze werden op school verspreid met het verzoek ze in te kleuren en in te leveren. De uitslag van de prijzen en de uitreiking ervan worden bekendgemaakt op een tijdstip dat de ouders en de kinderen de beste gelegenheid hebben om de werkstukken te bewonderen en "en passant" de vogeltjes te bekijken.

So brengt men de jeugd bij de natuur en de vogels, heet het in de slogan.

Catalogi.

Andere afdelingen zoeken het in een verbetering van de catalogus. Een en ander een beetje meer brengen in de richting van het vraagprogramma met vermelding van o.a. de hoofdgroepen. Een beetje meer informatie over de keuringsuitslag, bv. door de kleurpunten bij

de tropen of/ en tekening- en kleurpunten bij de Japanse meeuwen of zebra-vinken. Het geeft de liefhebber een beetje meer inzicht in de opvattingen van de keurmeester. Een andere afdeling denkt: de verlichting kan nog beter.

Engelse kooi.

Weer een andere afdeling zoekt het al enkele jaren in de zogenaamde Engelse kooi. Een bejaarde afdeling – loopt al naar de tachtig – maar nog springlevend. De ouderdom zit alleen in de administratie van het begin van de eeuw. Maar voor de rest even onrustig als andere afdelingen die iets nieuws zoeken voor hun TT's.

Een Engelse kooi is een vogelkooi zonder standaardmaat met een stukje natuur en vogels. Aan de afmeting is de beperking alleen: hij moet door de deur van de TT-zaal kunnen.

Het inbrengen van de natuur – takken, mos, droogbloemen, levende planten enz. enz. – wordt geheel overgelaten aan het kunstenaar-afdelingslid.

De soort(en) vogels in zo'n kooi wordt geheel overgelaten aan de vogelliefhebber. Hij heeft naast zijn vogels voor de TT nog wel enkele die het op deze manier nog wel kunnen doen. Kleine Afrikaanse tropen doen het goed, maar ook zebra-vinken zijn zeer levendig. Een TT-reglement is overbodig. Alleen "onder de inzenders van de Engelse kooien worden drie prijzen beschikbaar gesteld". Een jury van 2 of 3 mannen en/ of vrouwen – notabelen of kunstenaars of andere bekenden van de vereniging – mag dan de schoonheidsprijzen weg-schenken, c.q. de leukste of de beste combinatie vaststellen.

Een oude TV-kast, een grote niet-gebruikte parkietenkooi, een broedkooi of andere zeskantige kisten kunnen hiervoor dienst doen, na h.v. een kwastje verf.

Moeders en de kinderen helpen mee het interieur te verzorgen – ze denken wellicht nog terug aan hun mini-poppen-kamers – en vader of de vogelliefhebber tracht de beste vogelcombinatie te bedenken.

Het front in de vorm van een glasplaat is voor een paar gulden gauw gekocht, het aanbrengen van een paar luchtgaatjes en de mogelijkheid voor het verwisselen van voer en water zijn gemakkelijk te realiseren.

Een voorbeeld vindt u op de foto.

Bloemetjes-kooi.

Maar er is meer dat het op een tentoonstelling goed doet.

Het zijn de bloemetjes.

Wat doet men met onbruikbaar geworden TT-kooien?

Men neme het frontje ervoor weg, geeft het een helder kleurtje van binnen of houdt het groen en men bewerkt het voor een bloemenbakje. Een stukje plastic erin, vastgemaakt met enkele pu-

naises, en met wat potjes met bloemen of wat aarde met planten kan men een leuk geheel krijgen.

Zo'n bloemenkooi vindt gemakkelijk een plaatsje op de stelling, waar anders een vogel zou staan, die nu absent is. Het geeft een leuk en afwisselend gezicht.

Ook hier kan een duo of trio notabelen de jury vormen en ook hier is een prijsje op z'n plaats.

Het gezin – voor zover aanwezig – zal graag de handen uit de mouwen steken om er iets leuks van te maken. Men hoeft echt niet bang te zijn, dat het een nieuwe vorm van bloemenshow wordt. Het wordt alleen kleurrijker en voor de echtgenotes(n)/leefgenoten(s) wordt het interessanter, want hij of zij deed ook mee. De fotos getuigen ervan.

Neem eens een bloemetje mee naar uw afdelingsteeteetee.

J. Wiersma.

VOGELHUIS KEES VAN DEN BORST

Het adres voor de liefhebber die de hoogste eisen stelt aan netheid, kwaliteit en advies.

Altijd voorradig grote sortering vogels uit alle delen van de wereld.

Ook kopen wij uw overcomplete vogels of ruilen deze in.

Dinsdagmiddag gesloten.

VOGELHUIS KEES VAN DEN BORST
Oosterstraat 1 – Klundert – 30 min. v.a. Antwerpen
Telefoon 01682 - 4240 en 01608 - 33466

Wij zijn importeur van o.a. insectenetende vogels, vinkjes, amadines, astrildes, sijzen, enz.

Regelmatig vragen wij te koop:
Kleur-, zang- en postuurkanaries,
parkieten en grote parkieten.

GEN. ALLENWEG 26
ZEVENBERGEN
TEL. 01680-27292
(na tel. afspraak)

Ervaringen met het dwergpaapje

(*Sporophila minuta*).

Telst: P. Kraan Foto: A. de Bruijn

Begin 1985 kwam ik via Surinaamse vogelvrienden in het bezit van een span Roti's zoals zij ze noemen, maar de wetenschappelijke naam is *Sporophila minuta*.

Het zijn vrij slanke vogeltjes en maar zo'n 9 à 10 cm groot, het volwassen mannetje is op borst en buik glanzend roodbruin, heeft een grijsachtig kopje en een grijsbruine rug en het popje is in haar geheel groen-geelachtig van kleur.

Het zijn heel levendige beestjes en erg agressief tegenover alle *Sporophila* soorten, vooral als ze eenmaal tot nestelen en broeden komen.

Dit spannetje werd ondergebracht in een vluchtje van 1,70 m bij 0,80 m bij 1,90 m. Mijn kweekruimte bestaat uit 6 van die vluchtjes. Het achterste gedeelte van de vloer is verwijderd en daar is een flinke plantebak gemetseld waar enkele coniferen in zijn geplant en tegen de achterwand zijn op verschillende hoogten bundels groen zoals brem en verschillende soorten coniferen aangebracht en zitstokken van verschillende dikten. De rest van de vloer is bestrooid met zand en grit. Het geheel is voorzien van dubbele beglazing. Op het dak zijn nog 2 lichtkoepeltjes aangebracht zodat de boompjes wat beter blijven groeien.

De kweekruimte is verwarmd en wordt door een thermostaat op een temperatuur van ± 18 graden C. gehouden. De verlichting wordt verzorgd door een Wolfs schakelklok, waardoor het licht 's morgens in ± 20 aangaat en 's avonds gaat het in \pm een half uur uit en dat is ideaal voor de vogels, want (je kunt dat goed bekijken) als het licht zachtjes begint te minderen gaan de vogels met jongen nog gauw wat te eten halen en de overige gaan dan een slaapplaatsje zoeken. 's Nachts blijven er drie schemerpijtjes branden, want mocht er een vogel van de stok geduwd worden dan is er net genoeg licht om de stok weer terug te vinden. Voor de echt warme dagen is een kleine ventilator aangebracht en een ionengenerator zorgt dat de lucht fris blijft.

Eind april werden in deze ruimte de paapjes samengebracht. Ze bleken het daar goed naar de zin te hebben, want ze kwamen in prima conditie hoewel ze neer ruzie hadden dan dat ze aan nestelen deden. Dat was ook niet zo vreemd, want ik wist helemaal niet wat voor soort

nest ze maakten of welk nestmateriaal ze gebruikten. Wel had ik cocosvezels en uitgeplozen sisaltouw op de bodem gegooid, maar daar werd helemaal niet naar omgekeken. Ze onderwierpen wel steeds de conifeer en de bundels groen aan een nauwkeurig onderzoek. Je kon echt zien dat het gedrag zachtjes aan begon te veranderen.

De eerste juni zat het popje hevig te trekken aan een stukje sisaltouw waarmee ik wat trosgierst aan een zitstok had gebonden, terwijl er op de bodem van hetzelfde touw genoeg te vinden was. Toen heb ik 's morgens wat uitgeplozen touw op de conifeer gelegd en daarvan was 's avonds in een bundel brem een begin van een nest te zien.

En als je dan zo rustig met die beestjes bezig bent worden ze echt kuikenmak. Op een gegeven moment was ik weer bezig met uitgeplozen touw op het groen te leggen. Ik had de verzels nog vast en het popje zat er aan de andere kant al aan te trekken, terwijl die stukjes toch niet langer waren dan zo'n 12 tot 13 cm.

Op 8 juni hadden ze dan een keurig nestje gemaakt van lange cocosvezels en sisaltouw. Het was een heel klein kommetje met een doorsnede van ± 4 cm, de diepte was iets meer. Toen was

het wachten of er ook eieren zouden komen. Op 10 juni heb ik 's morgens de paring waargenomen wat er heel vreemd aan toe gaat. Terwijl het popje klaar gaat zitten met de kop ingetrokken en de staart recht omhoog komt het mannetje aangevlogen, gaat er boven hangen als een helicopter, laat zich zakken en het is gebeurd. Op 12 juni was echt te zien dat er een ei in de maak was, want de stuit van het popje kwam iets omhoog terwijl ze de vleugelpunten wat liet hangen.

Op 13 juni was het eerste ei er en op de 14de het tweede. Meer schijnen ze niet te leggen. Het zijn voor die kleine vogeltje trouwens grote eieren. Ze waren 16,2 mm bij 13,1 mm. In vergelijking met de abbesijnse astrilde, die toch ongeveer van dezelfde grootte is als het paapje en waarvan de eieren 14 bij 11 mm zijn, is dat toch een aanmerkelijk verschil. Aan de eieren kun je al zien dat ze geen overdekt nest hebben, want de eitjes zijn vuilwit van kleur en paars-bruin gespikkeld met de meeste kleur aan de stompe pool.

Op 14 juni werd met broeden begonnen, wat helemaal alleen door de pop werd gedaan. De man kwam alleen op het nest als de pop wat langer weg bleef om behalve wat te eten: bijvoorbeeld ook

een bad te nemen. Zodra ze dan weer in de buurt van het nest kwam dan was de man weer verdwenen. Dat broeden deed ze wel heel vast, want als ik aan het voeren was op de voertafel die toch niet verder dan zo'n 40 cm van het nest was, bleef ze heel rustig zitten. Ik kon zelfs het nest aanraken zonder dat ze er zenuwachtig van werd. Maar hoe lang zou nu dat broeden duren? Dat was korter dan ik gedacht had, want op 24 juni (dus 10 dagen na het begin van het broeden) was het eerste jong er al en de dag erna volgde de tweede. Moeders mooiste zijn het niet. Ze hebben naar verhouding een grote kop, zijn flets geel van kleur en hebben maar heel weinig dons. De grote vraag kwam toen pas, wat moest ik gaan voeren om die vreemde vogels groot te krijgen. Gelukkig kweek ik volop fruitvliegen wat in dit geval heel goed uitkwam, want de eerste twee dagen werd er ook helemaal niets anders gevoerd. Daar is de pop geweldig druk mee bezig. Ze vangt in enkele ogenblikken heel wat van die vliegjes bij elkaar en voert dan de jongen. Dat doet ze staande op de rand van het nest en ze duikt dan helemaal voorover om zo bij de jongen te kunnen komen. En verder haalde ik bij de firma Langhout Quiko eivoer wat door de oudervogels al graag gegeten werd en nu ook goed aan de jongen werd gevoerd. Dat eivoer had nog een voordeel, want aangemaakt met een weinig water schijnt het ook aantrekkelijk te zijn voor de fruitvliegen wat weer makkelijk vangen is voor de oudervogels waar ze dan ook dankbaar gebruik van maakten. Toen op de derde dag dat de jongen er waren de pop op jacht was naar snavelkost, zag ik tot mijn verbazing dat de man de jongen ook voerde, en dat was door mij nog niet eerder gezien. Nu gingen de ouders ook buffalowormen voeren die wel eerst

stuk getrokken werden en straatjesgras (*Poa annua*) werd ook heel goed gevoerd. Op dit menu deden de jongen het uitstekend, want ze groeiden als kool.

Op 30 juni moesten de jongen nodig geringd worden. Ik probeerde het eerst met ringen van 2,3 mm, maar die kreeg ik met geen mogelijkheid meer om, terwijl ik ze nog wel zo netjes had klaar gelegd met ventielslang er omheen, want er was mij verteld dat de paapjes de geringde jongen altijd uit het nest gooien. Dat geloof ik ook wel, want ze zijn heel netjes op hun nestje. Als de jongen zijn uitgevlogen kun je niet zien dat er een broedsel in is groot gebracht. Maar goede raad was duur, want daar sta je dan. Ik heb toen maar gewoon glimmende ringen van 2,5 mm genomen en die met veel moeite omgedaan, de geringde jongen weer netjes in het nest gelegd en er vooral op gelet dat het geringde pootje er goed onder zat, want als er ook maar iets van de ring te zien is gaan de ouders er beslist aan zitten trekken met alle gevolgen van dien. Ik ben er toen bij gaan zitten en maar afwachten of het goed zou gaan. Nou het ging prima, binnen enkele ogenblikken zat de pop op de rand van het nest om alles even te overzien en ging toen als een razende

vliegen vangen en begon ook gelijk weer te voeren. Ik had me dus drukke gemaakt dan nodig was. De ouders begonnen nu ook volop gekiemd zaad te voeren, wat ik altijd verstrek in een bakje met een laagje zand onderin, want als je dat zaad voor het voeren nog een keer doorspoelt onder de kraan, dan is het zo'n natte bende en door dat laagje zand onderin is dat water in de kortste keren verdwenen.

De jongen groeiden voorspoedig en op 4 juli vlogen ze uit. Dat ging ook al vlugger als ik bij de Afrikaantjes gewend was, want daar duurt het toch wel 20 tot 21 dagen, maar de paapjes vlogen al na 12 dagen en dan zijn ze helemaal vliegvlug. Ze lijken dan veel op het popje, al leen hebben ze nog een heel kort staartje. Het voeren werd nu door beide ouders gedaan. Vier dagen na het uitvliegen hingen de jongen al aan het trosgierst en namen daar al wat van mee. A gauw waren ze ook op de voertafel te vinden, het eerst bij het gekiemde zaad. Op 24 juli was het popje aan een nieuw nest begonnen en werden de jongen soms door het popje nagejaagd. Op 27 juli heb ik toen de jongen maar uitgevangen. Dat kon ook best, want ze waren helemaal zelfstandig en de staart was inmiddels ook op lengte. Op 29 juli was het eerste ei er al weer en de 30ste he

Jong dwergpaapje

tweede. Dit broedsel verliep ongeveer als het eerste broedsel en er volgde nu een derde wat ook goed werd grootgebracht.

Toen hadden ze naar mijn mening meer dan genoeg gepresteerd en heb ik ze voor enige maanden van elkaar gescheiden om dan maar weer te wachten op het volgende broedseizoen.

Zo zie je, met wat aandacht en een flink portie geduld is ook met vreemde vogels wat te bereiken.

Bobbel 19

Zerst even dit: in de vorige bobbel is voor Phenylalanine de afkorting Phe. gegeven, een lezer meent dat dit onjuist is, dat zou volgens hem Phe. moeten zijn. Internationaal is Phe. inderdaad een standaardbegrip, dat heeft te maken met het feit dat de schrijfwijze van dit aminozuur anders is. Door elkaar worden de termen Phenylalanine en Phenylalanine gebruikt, de samensteller van de bobbel vindt het ietwat onlogisch om Phenylalanine af te korten als Phe.. Overigens worden ook de termen Phaeomelanine en Eumelanine door elkaar gebruikt, ook Phaeomelanine en Phaeomelanine worden gebezigd. Writers choice?

Het heeft nogal wat hoofdbrekens gekost een reactieschema-pigmentvorming te ontwerpen dat op vogels toegepast is; daaruit mag afgeleid worden dat het navolgende schema een persoonlijke opvatting weergeeft.

Gemakshalve kan voor de verklaring van de gebezigde termen verwezen worden naar de vorige bobbel (18); voor alle duidelijkheid, voor de term dopaquinon werd "vroeger" de term indolchinon gebezigd.

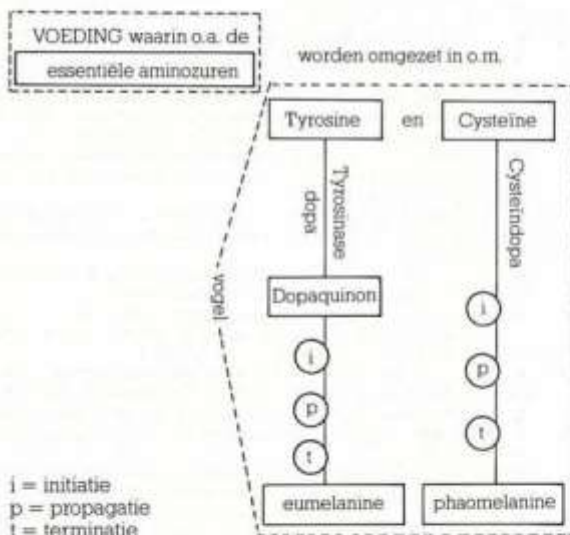
Zelfs de meest oppervlakkige beschouwing van het gegeven schema moet leiden tot de conclusie dat BEIDE melani-

nesoorten voor hun ontwikkeling sterk afhankelijk zijn van het aminozuur Tyrosine en het enzym Tyrosinase. Indien Tyrosine niet of nauwelijks ontwikkeld tot dopaquinon zal zowel de vorming van eumelanine alsook de vorming van phaeomelanine op de tocht komen te staan. Wanneer de tot ontwikkeling gekomen dopaquinon weigert om spontaan te polymeriseren zal geen eumelanine gevormd worden; als Cysteïne en dopaquinon geen binding aan wenssen te gaan zal de vorming van phaeomelanine achterwege blijven.

SAMENGEVAT:

1. door het onwerkzaam zijn van het enzym Tyrosinase blijft elke vorming van melanine achterwege;
2. door het ontbreken van de benodigde startreactie (initiatie) kan dopaquinon geen eumelanine opleveren;
3. door het niet tot stand komen van een reactie tussen dopaquinon en het niet-essentiële aminozuur Cysteïne blijft de vorming van phaeomelanine achterwege.

De onder 1-2-3 aangeroerde onderwerpen zullen in de volgende bobbel uitgebreid aan de orde komen, met alle mogelijke ins en outs; voor het moment lijkt het nuttig om u alleen te laten met het schema, voor nadere bestudering. Iedere schematische weergave van de realiteit verkrijgt pas waarde als de "gebruiker" dat schema uit het hoofd kent.

VAKANTIE

Zok tijdens de vakantieperiode mogen de vogels die u houdt iets te kort komen. Als u voor meerdere dagen van huis gaat, zorg er dan voor dat er iemand is die niet alleen een oogje in het zeil houdt maar uw vogels ook een optimale verzorging kan geven. Ondanks dat de broedperiode al weer achter de rug is, blijft het van belang om de vogels regelmatig wat ei(kracht)voer te geven. /ergeet dat niet, houdt de conditie van uw vogels op peil. Daarnaast dient er ook voor zorg te worden gedragen dat met name in de binnenvolière een goede ventilatie plaatsvindt. gaat uw vogels op warme dagen niet in een oven leven. Zo ruïn bakt u ze toch niet?

RUI

Voor de meeste vogels is het nu een wat vervelende periode. De rui is in volle gang en het wemelt in en nabij de vogelverblijven van de uitgevallen veertjes. De vogels zijn zich aan het verkleden om straks, als het kouder gaat worden, over een nauwsluitend en warm verenpakje te beschikken. Ziek zijn ze er niet van, maar toch...

Wat extra aandacht en zorg is nodig. Geef ze wat regelmatig ei(kracht)voer en wat meer gelegenheid om zich in vers water te baden. Weldra is die wat minder plezierige periode achter de rug en zien uw gevederde vrienden er weer als herboren uit.